KRAKOWSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 12 Kraków, dnia 15 czerwca 1949

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

155

ZARZĄDZENIE

Wojewody Krakowskiego

z dnia 20 maja 1949 r.

w sprawie organizacji i szczegółowego podziału czynności Wydziału Handlu w Urzędzie Wojewódzkim Krakowskim.

Na podstawie §§ 40, 41 i 42 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 sierpnia 1931 r. w sprawie organizacji urzędów wojewódzkich, oraz trybu załatwiania spraw w tych urzędach (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 611) i § 2 zarządzenia Ministra Administracji Publicznej z dnia 10 marca 1949 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego w sprawie utworzenia wydziałów handlu w urzędach wojewódzkich i referatów handlu w starostwach powiatowych — wewnętrzną organizację i szczegółowy podział czynności Wydziału Handlu w Urzędzie Wojewódzkim ustalam następująco:

I. Organizacja

§ 1. Wydział Handlu (Znak: H.) obejmuje: sprawy administracji, planowania i organizacji handlu, sprawy zapotrzebowania na artykuły przemysłowe, rolne i przetwórstwa spożywczego oraz nadzoru nad dystrybucją i obrotem handlowym tymi artykułami, sprawy reglamentacji tłuszczów i kontroli obrotu zbożem i wytworami młyńsko-piekarnianymi, sprawy cen, sprawy nadzoru nad przedsiębiorstwami transportowo-spedycyjnymi, zakładami żywienia zbiorowego i zakładami gospodnimi, sprawy usług handlowych, sprawy nadzoru nad zakładami mleczarskimi i obrotem mlekiem, sprawy inspekcji władz handlu, przedsiębiorstw handlu hurtowego i detalicznego oraz zwalczanie spekulacji.

§ 2. Wydział Handlu dzieli się na 7 Oddziałów:

1) Oddział Ogólny (Znak H-Og.)
2) „ Planowania i Organizacji (Znak H-Pl.)
3) „ Obrotu Artykułami Przemysłowymi (Zn. H-AP.)
4) „ Obrotu Artykułami Rolnymi (Znak H-AR.)
5) „ Inspekcji Handlowej (Znak H-Insp.)
6) „ Cen (Znak H-C.)
7) „ Usług Handlowych (Znak H-U.)

8) Nadto w skład Wydziału Handlu wchodzi Inspektorat Mleczarski (Znak H-Ml.) podlegający bezpośrednio Naczelnikowi Wydziału.

§ 3. 1) Oddział Ogólny obejmuje sprawy: organizacyjne, osobowe, rachunkowo-gospodarcze i kancelaryjne, wynikające z potrzeb Wydziału i ze współdziałania w tym zakresie z Wydziałem Ogólnym, Personalnym i Budżetowo-Gospodarczym, nadzoru nad tokiem urzędowania Wydziału i referatów handlu w powiatowych władzach administracji ogólnej, nadzoru nad samorządem gospodarczym i zrzeszeniami gospodarczymi, uprawnień handlowych oraz sprawy działalności Komisji Usprawnienia Zaopatrzenia.

2) Oddział Planowania i Organizacji obejmuje sprawy: ustalania potrzeb artykułów powszechnego użytku, planowania obrotu towarowego, organizowania sieci przedsiębiorstw skupu i dystrybucji, przedsiębiorstw handlowych i usługowych oraz sprawy polityki lokalowej dla potrzeb handlu.

3) Oddział Obrotu Artykułami Przemysłowymi obejmuje sprawy zapotrzebowania na artykuły przemysłowe i nadzoru nad dystrybucją oraz obrotem handlowym tymi artykułami.

4) Oddział Obrotu Artykułami Rolnymi obejmuje sprawy zapotrzebowania na artykuły rolne i przetwórstwa spożywczego i nadzoru nad dystrybucją i obrotem handlowym tymi artykułami.

5) Oddział Inspekcji Handlowej obejmuje sprawy: inspekcji władz handlu, działalności uspołecznionych przedsiębiorstw handlowych, sieci przedsiębiorstw handlu hurtowego i detalicznego oraz zwalczanie spekulacji.

6) Oddział Cen obejmuje sprawy analizy, statystyki i zatwierdzania cen oraz sprawy Komisji Cennikowych.

7) Oddział Usług Handlowych obejmuje sprawy: nadzoru nad przedsiębiorstwami transportowo-spedycyjnymi, zakładami żywienia zbiorowego, przedsiębiorstwami gospodnimi, usług przemysłowych związanych z turystyką i organizacją wystaw i targów oraz innych usług handlowych.

8) Inspektorat Mleczarski obejmuje sprawy nadzoru nad zakładami mleczarskimi, oraz nad obrotem mlekiem i jego przetworami.

§ 4. Stałym zastępcą Naczelnika Wydziału Handlu jest jeden z kierowników oddziałów, wyznaczony przez Wojewodę.

§ 5. Obowiązki Naczelnika Wydziału i bezpośrednio podległego mu personelu oraz odpowiedzialność za prawidłowy tok pracy i załatwianie spraw zgodnie z obowiązującymi przepisami i instrukcjami oraz wymaganiami zawodowej wiedzy fachowej, regulują przepisy rozporządzenia Min. Spraw Wewn. z dnia 13. VIII. 1931 r. w sprawie organizacji urzędów wojewódzkich oraz trybu załatwiania spraw w tych urzędach (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 611), a w szczególności §§ 23—34 powołanego rozporządzenia, tudzież wydane na tej podstawie zarządzenie Wojewody z dnia 28. X. 1946 r. w sprawie zatwierdzenia i ścisłego stosowania w urzędowaniu „Regulaminu Pracy Urzędu Wojewódzkiego", ogłoszone w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 28 z 10. XI. 1946 r.

II. Szczegółowy podział czynności Wydziału Handlu.

A. Podział czynności.

§ 1. Oddział Ogólny (Znak H-Og.).

Należą tu następujące kategorie spraw:

1. koordynacja prac wydziału oraz nadzór nad tokiem urzędowania wydziału i referatów handlu w powiatowych władzach administracji ogólnej;
2. ewidencja zarządzeń normatywnych i wydawnictw urzędowych;
3. opracowywanie planów prac wydziału i sporządzanie sprawozdań ogólnych z działalności wydziału;
4. nadzór nad samorządem gospodarczym i zrzeszeniami gospodarczymi;
5. nadzór nad wykonywaniem przepisów prawnych w zakresie handlu i sprawy uprawnień handlowych (koncesji, licencji, zezwoleń);
6. sprawy organizacji i działalności Komisji Usprawnienia Zaopatrzenia;
7. sprawy ewidencji stanu osobowego oraz sprawy socjalne pracowników wydziału i referatów handlu w powiatowych władzach administracji ogólnej (w porozumieniu z wydziałem personalnym);
8. sprawy budżetowo-gospodarcze wydziału i ref. handlu w powiatowych władzach administracji ogólnej (w porozumieniu z Wydziałem Budżet.-Gospod.).

W skład Oddziału Ogólnego wchodzi kancelaria i sekretariat Wydziału.

§ 7. 2. Oddział Planowania i Organizacji (Znak H-Pl.).

Należą tu następujące kategorie spraw:

1. gromadzenie i analiza danych w zakresie struktury gospodarczo-społecznej i potrzeb województwa;
2. badanie zużycia i spożycia artykułów powszechnego użytku;
3. planowanie obrotu towarowego dla województwa oraz współpraca z organizacjami gospodarczymi na tym odcinku;
4. gromadzenie danych statystycznych, obrazujących obrót handlowy w województwie;
5. kontrola i analiza wyniku wykonania planów obrotu;
6. planowanie sieci przedsiębiorstw skupu i dystrybucji, usługowych oraz urządzeń obrotu;
7. organizacja sieci przedsiębiorstw handlowych i usługowych;
8. sprawy polityki lokalowej dla potrzeb handlu.

§ 8. 3. Oddział Obrotu Artykułami Przemysłowymi (Znak H-AP.).

Należą tu następujące kategorie spraw:

1. opracowywanie zapotrzebowań województwa na artykuły przemysłowe;
2. sporządzanie rozdzielników na artykuły przemysłowe i czuwanie nad realizacją tych rozdzielników;
3. nadzór nad siecią handlową w zakresie wykonywania planów wewnętrznego obrotu artykułami przemysłowymi i zaopatrzenia ludności;
4. ewidencja obrotu;
5. opiniowanie wniosków na prowadzenie przedsiębiorstw w zakresie:
   a) węgla i paliw płynnych,
   b) artykułów metalowych, elektrotechnicznych i wyrobów hutniczych,
   c) materiałów budowlanych, ceramiki, wyrobów drzewnych,
   d) artykułów chemicznych i farmaceutycznych,
   e) artykułów włókienniczych i odzieżowych,
   f) artykułów konsumcyjnych (innych).
8. wyposażenie techniczne przedsiębiorstw handlowych, działających w zakresie obrotu artykułami przemysłowymi.

§ 9. 4. Oddział Obrotu Artykułami Rolnymi (Znak H-AR.).

Należą tu następujące kategorie spraw:

1. opracowywanie zapotrzebowań województwa na artykuły rolne i przetwórstwa spożywczego;
2. sporządzanie rozdzielników na artykuły rolne i przetwórstwa spożywczego i czuwanie nad realizacją tych rozdzielników;
3. nadzór nad siecią handlową w zakresie wykonywania planu wewnętrznego oraz zaopatrzenia ludności;
4. ewidencja zasobów (stałych rezerw) i obrotów;
5. opiniowanie wniosków na prowadzenie przedsiębiorstw w zakresie:
   a) zbóż i pasz,
   b) warzyw i ziemniaków,
   c) mięsa,
   d) ryb,
   e) jaj,
   f) przetworów spożywczych,
   g) produktów ubocznych;
6. wyposażenie techniczne przedsiębiorstw handlowych, działających w zakresie obrotu artykułami rolnymi i przetwórstwa spożywczego;
7. sprawy reglamentacji tłuszczów;
8. nadzór nad przetwórstwem spożywczym w zakresie właściwości resortu handlu wewnętrznego;
9. kontrola obrotu zbożem i wytworami młyńsko-piekarnianymi.

§ 10. 5. Oddział Inspekcji Handlowej (Znak H-Insp.).

Należą tu następujące kategorie spraw:

1. sprawy inspekcji władz handlu;
2. sprawy inspekcji działalności uspołecznionych przedsiębiorstw handlowych;
3. sprawy inspekcji sieci przedsiębiorstw handlu hurtowego i detalicznego;
4. kontrola dystrybucji;
5. zwalczanie nielegalnego obrotu towarowego i spekulacji;
6. współpraca z władzami, powołanymi do walki ze spekulacją;
7. sprawy kontroli zleconej.

§ 11. 6. Oddział Cen (Znak H-C.).

Należą tu następujące kategorie spraw:

1. analiza kształtowania się cen i statystyka cen;
2. sprawy organizacji i działalności komisji cennikowych;
3. publikowanie cen i marż;
4. zatwierdzanie wynagrodzeń za usługi;
5. zatwierdzanie cen na dostawy artykułów produkcji niepaństwowej.

§ 12. 7. Oddział Usług Handlowych (Znak H-U.).

Należą tu następujące kategorie spraw:

1. nadzór nad przedsiębiorstwami transportowo-spedycyjnymi;
2. sprawy transportu w wewnętrznym obrocie handlowym;
3. nadzór nad zakładami żywienia zbiorowego;
4. sprawy żywienia zbiorowego;
5. opiniowanie wniosków na prowadzenie przedsiębiorstw usługowych;
6. nadzór nad przedsiębiorstwami gospodnimi;
7. sprawy usług przemysłowych, związanych z turystyką;
8. sprawy usług przemysłowych związanych z organizacją wystaw i targów;
9. sprawy usług handlowych.

§ 13. 8. Inspektorat Mleczarski (Znak H-Ml.).

Należą tu następujące kategorie spraw:

1. nadzór nad zakładami mleczarskimi;
2. rejestracja zakładów mleczarskich;
3. ustalanie terenu działalności głównych zakładów mleczarskich;
4. nadzór nad obrotem mlekiem i jego przetworami;
5. współpraca z władzami i organami powołanymi do wykonywania nadzoru nad artykułami żywności;
6. sprawozdawczość i statystyka z zakresu mleczarstwa.

B. Aprobata spraw z zakresu działania Wydziału Handlu.

§ 14. 1. Do ostatecznej decyzji względnie aprobaty zastrzegam sobie następujące sprawy:

a) wydawanie wszelkich rozporządzeń i zarządzeń o charakterze ogólnym i normatywnym,
b) sporządzanie projektów ustaw i rozporządzeń wnoszonych do władz centralnych, oraz opiniowanie nadsyłanych przez władze centralne,
c) sprawozdania do władz centralnych z dziedziny handlu o większym znaczeniu, oraz wszelkie wnioski natury zasadniczej.
d) zatwierdzanie planów inspekcji i projektów zarządzeń polustracyjnych,
e) sprawy o zasadniczym znaczeniu dla Województwa, wynikające ze współpracy z instytucjami gospodarczymi,
f) udzielanie uprawnień na Targi Wielkie,
g) udzielanie zezwoleń „B" na handel hurtowy zbożem i gł. produktami przemiału,
h) decyzje w sprawie przesunięcia dni sprzedaży mięsa i jego przetworów;

2. Do ostatecznej decyzji względnie aprobaty Wicewojewody należą sprawy zlecone przez Wojewodę.
3. Do ostatecznej decyzji względnie aprobaty Naczelnika Wydziału należą sprawy niezastrzeżone do decyzji wzgl. aprobaty Wojewody (Wicewojewody).
4. Kierownikom Oddziałów Wydziału poruczam podpisywania spraw powtarzających się i załatwianych stale w ten sam sposób, jak również załatwień o charakterze informacyjnym lub porządkowym, które nie przesądzają ostatecznego załatwienia sprawy ani pod względem prawnym ani rzeczowym.

§ 15. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie natychmiast.

Wojewoda: **Mgr Marian Rubiński,** Wicewojewoda

156

ZARZĄDZENIE
Wojewody Krakowskiego
z dnia 25 maja 1949 r.
w sprawie kosztów nadzoru weterynaryjnego nad targami i spędami.

Na podstawie §§ 31, 32, 33 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 12 czerwca 1928 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu o nadzorze nad targami, jarmarkami, pokazami i przetargami zwierząt itp. (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 597) oraz zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Nr W. 237/2 z dnia 8 sierpnia 1945 i zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 22 maja 1947 r. Nr Wet. 3-I-9/9 w sprawie taryfy opłat za czynności lekarsko-weterynaryjne, za wykonanie nadzoru weterynaryjnego zleconego przez Państwo lekarzom weterynaryjnym nad targami i spędami podlegającymi nadzorowi weterynaryjnemu w miejscowościach objętych moim zarządzeniem Nr Wet. N. II-4/10/49 z dnia 16 kwietnia 1949 r ustalam kwotę 1.000 zł za każdy dzień trwania targu lub spędu.

Za nadzór weterynaryjny nad targami lub spędami wykonany w miejscu odległym ponad 4 km od miejsca służbowego lekarza weterynarii, oprócz opłaty wyżej ustalonej, przysługuje lekarzowi weterynarii zwrot kosztów przejazdu, według przepisów o należnościach za podróże służbowe.

Zarówno koszta nadzoru weterynaryjnego jak i koszta dojazdów pokrywają przedsiębiorcy urządzający targi lub spędy.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje aż do odwołania.

Wojewoda: **Dr K. Pasenkiewicz**

157

ZARZĄDZENIE
Wojewody Krakowskiego
z dnia 3 czerwca 1949 r.
w sprawie złączenia obwodów Urzędu stanu cywilnego Tuchów miasto i Tuchów gmina wiejska w jeden obwód w zakresie prowadzenia rejestracji aktów stanu cywilnego.

Na zasadzie art. 5 (2) prawa o aktach stanu cywilnego z 25. IX. 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 272) zarządzam po zasięgnięciu opinii reprezentacji interesowanych gmin i Wydziału powiatowego w Tarnowie złączenie obszarów miasta Tuchowa i gminy wiejskiej Tuchów w powiecie tarnowskim w jeden wspólny obwód w zakresie prowadzenia rejestracji aktów stanu cywilnego z siedzibą wspólnego urzędu stanu cywilnego dla złączonego obwodu przy Zarządzie miejskim w Tuchowie.

Zarazem na podstawie art. 13 (2) wyż cytowanego prawa o aktach stanu cywilnego określam stosunek procentowy w jakim powyższe gminy mają uczestniczyć w nadwyższce wpływów lub niedoborze urzędu stanu cyw. złączonego obwodu w ten sposób, że gmina miejska w Tuchowie ma uczestniczyć w tej nadwyżce wzgl. w niedoborze w 25%, a gmina wiejska w Tuchowie w 75%.

Przeprowadzenie imieniem Okręgowej Władzy Nadzorczej likwidacji dotychczasowych odrębnych Urzędów stanu cyw. Tuchów miasto i Tuchów wieś i zorganizowanie wspólnego Urzędu stanu cyw. dla złączonego obwodu poruczam Ob. Staroście powiatowemu w Tarnowie.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1949 r.

Wojewoda: **Dr Kazimierz Pasenkiewicz**

158

OKÓLNIK Nr 24/Sm/49
Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego
z dnia 23 maja 1949 r.
w sprawie dostarczania podwód dla akcji przesiedleńczej.

Do
wszystkich Wydziałów Powiatowych, Zarządów Gminnych i Miejskich na obszarze Województwa Krakowskiego.

Akcja przesiedleńcza jest szczególnie aktualna w przeludnionym Województwie Krakowskim. Dlatego wszystkie czynniki i wszelkimi środkami winny dążyć do wzmożenia tej akcji.

Jednakowoż akcja ta prowadzona przez Oddziały Powiatowe P. U. R.-u natrafia na trudności w zdobywaniu środków lokomocji, co z kolei powoduje rezygnację z wyjazdu przesiedleńców, gdy do wyjazdu zgłaszają się przede wszystkim członkowie rodzin małorolnych chłopów.

W tym stanie rzeczy Urząd Wojewódzki uważa, że Zarządy Gmin winny dostarczyć przesiedleńcom podwód w ramach świadczeń w naturze.

Wprawdzie ustawa o świadczeniach w naturze z dnia 26. III. 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 204) wraz z późniejszymi zmianami nie mogła przewidywać używania świadczeń w naturze dla zabezpieczenia akcji przesiedleńczej, biorąc jednak pod uwagę wyjątkowe znaczenie tej akcji na terenie województwa Krakowskiego, Urząd Wojewódzki uważa, że planem świadczeń w naturze winny gminy również obejmować dostarczanie środków lokomocji dla akcji przesiedleńczej.

Za Wojewodę: **Mgr J. Przetocki,** Kier. Oddziału

159

OKÓLNIK Nr 25/Sm/49
Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego
z dnia 30 maja 1949 r., Nr S. A. I-5-73/49
w sprawie angażowania sekretarzy administracyjnych Publ. Średnich Szkół Zawodowych.

Do
Ob. Ob. Starostów jako Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, Prezydentów Miast, Burmistrzów i Wójtów.

Ministerstwo Oświaty w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Administracji Publicznej na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 52 z r. 1947) wydało ogólnik Nr 14 (Dz. U. M. O. poz. 131 z 1948 r.) w sprawie udziału gmin miejskich i wiejskich w wydatkach na zakładanie i utrzymywanie Publicznych Średnich Szkół Zawodowych. Okólnik Nr 14 między innymi normuje sprawę angażowania sekretarzy administracyjnych dla Publicznych Średnich Szkół Zawodowych.

W związku z tym Urząd Wojewódzki, po porozumieniu się z Kuratorium Okręgu Szkolnego Krakowskiego, wyjaśnia co następuje:

1) W Publicznej Średniej Szkole Zawodowej, do której uczęszcza co najmniej 250—300 młodzieży w wypadkach najkonieczniejszych, może być zaangażowana osobna siła kancelaryjna (sekretarz administr.).

2) Przyjęcie osobnej siły administracyjnej do sekretariatu Publicznej Średniej Szkoły Zawodowej następuje po wyrażeniu zgody Kuratorium Okręgu Szkolnego, na podstawie wniosku Dyrektora Szkoły, skierowanego po uzgodnieniu z Zarządem Gminnym.

3) Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 17 lutego 1947 r. wynagrodzenie sekretarza administracyjnego Publicznej Średniej Szkoły Zawodowej pokrywa Zarząd Gminny utrzymujący daną szkołę.

4) Stopień służbowy (wysokość wynagrodzenia) zaangażowanego pracownika, zależy od uznania Zarządu Gminnego utrzymującego szkołę, który w tym wypadku obowiązany jest zastosować się do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia

19 lutego 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 92) w sprawie ustalenia stanowisk służbowych i zaszeregowania do grup uposażenia pracowników państwowych, podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej, oraz pracowników samorządowych.

5) W szkołach, w których Kuratorium zaleciło kreowanie stanowiska sekretarza, funkcję tą winien pełnić osobny pracownik administracyjny, w żadnym zaś razie nauczyciel za dodatkowym wynagrodzeniem.

6) W końcu podkreśla się, że kreowanie stanowisk sekretarzy publicznych szkół zawodowych nastąpić może jedynie w ramach etatów stanowisk służbowych ,oraz preliminarza budżetowego.

Urząd Wojewódzki, podając powyższe do wiadomości, prosi o bezwarunkowe zachowanie przepisów zapodanych w niniejszym okólniku przy angażowaniu sekretarzy Publicznych Średnich Szkół Zawodowych.

Za Wojewodę: **Soliński Kazimierz,** Naczelnik Wydziału

160

PISMO OKÓLNE Nr 48/949

Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego

z dnia 24 maja 1949 r., Nr S. A. VIII-1-25/49

w sprawie angażowania i zwalniania pracowników bibliotek.

Do

wszystkich Ob. Ob. Starostów jako Przewodniczących Wydziałów Powiatowych.

Kuratorium Okręgu Szkolnego w Krakowie komunikuje, iż nadal zachodzą wypadki przyjmowania i zwalniania samorządowych pracowników bibliotecznych, bez uprzedniego zasięgnięcia opinii Kuratorium Okręgu Szkolnego względnie Inspektora Szkolnego.

Zwalniani są z pracy niejednokrotnie pracownicy, którzy przeszli odpowiednie przeszkolenie na kursach organizowanych przez Kuratorium, skutkiem czego kosztowne szkolenie stało się nieproduktywne, a biblioteka pozbawiona siły fachowej. Praktyka taka na przyszłość nie może mieć miejsca.

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 17 kwietnia 1946 r. o bibliotekach i opiece nad zbiorami bibliotecznymi — Kuratorium Okręgu Szkolnego zastrzega sobie ocenę przydatności pracowników angażowanych do pracy w bibliotekach powiatowych, miejskich miast wydzielonych i gminnych w siedzibie miasta powiatowego odstępując załatwianie tych spraw odnośnie bibliotek gminnych (wiejskich) Inspektorom Szkolnym.

W związku z powyższym Urząd Wojewódzki raz jeszcze zwraca uwagę Ob. Ob. Starostów jako Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, że angażowanie nowego pracownika do biblioteki powiatowej winno nastąpić po porozumieniu się Ob. Starosty z Inspektorem Szkolnym w formie przesłania do Kuratorium wniosku, wraz z załącznikami (podanie, życiorys, świadectwo odbytych studiów formalnych i zawodowych, świadectwo lekarskie stwierdzające przydatność do pracy w bibliotece, opinia Partii, oraz opinia kierownika Biblioteki Powiatowej — opinia Inspektora Szkolnego).

W wyjątkowych wypadkach kandydatami do pracy bibliotecznej mogą być też osoby fachowo-nieprzygotowane mogące się jednak wykazać wymaganymi studiami (matura licealna) wyrobieniem społecznym i organizatorskim. Kandydaci na bibliotekarzy winni przedłożyć deklarację, że zamierzają zdobyć potrzebne kwalifikacje zawodowe i złożą wymagany egzamin bibliot., jeżeli za ich zaangażowaniem przemawiają walory społeczne.

Pisma dotyczące zasięgania opinii Kuratorium Okręgu Szkolnego odnośnie personelu nowoangażowanego, względnie zwalniania go w Bibliotekach Powiatowych, należy kierować do Kuratorium za pośrednictwem Inspektoratu Szkolnego.

Jeżeli chodzi o dopływ nowego elementu pracowniczego do Publicznych Bibliotek samorządowych — Urząd Wojewódzki zaleca bezpośrednie porozumiewanie się z Panstwowym Koedukacyjnym Liceum Bibliotekarsko-Księgarskim w Krakowie, które wypuszcza corocznie z dyplomem egzaminu dojrzałości po dwadzieścia kilka osób naukowo i praktycznie przygotowanych do pracy w Bibliotekach Publicznych.

Za Wojewodę: **Kazim. Soliński,** Naczel. Wydziału

161

PISMO OKÓLNE

Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego

z dnia 25 maja 1949 r., Nr Wet. Z. II-7/3/49

w sprawie zgładzania psów w zakładach utylizacyjnych i rakarniach.

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Ob. Prezydenta Miasta Krakowa.

W związku z pismem Ministerstwa Rolnictwa i Rerfom Rolnych Nr V. H. II-6/16 z dnia 13. V. 1949 w sprawie zgładzania psów w zakładach utylizacyjnych i rakarniach. Urząd Wojewódzki podaje, że przy zgładzaniu psów nie są przestrzegane przepisy rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 332) oraz zarządzenia tut. z dnia 13. IX. 1948 r. Nr Wet. Z. II-2n/44/48.

Zabijanie psów w dalszym ciągu odbywa się w zakładach utylizacyjnych i rakarniach mieszczących się w miejscowościach zelektryfikowanych przy użyciu pałki i przecięcia tętnic szyjnych, a nie za pomocą prądu elektycznego.

Urząd Wojewódzki zarządza ścisłe przestrzeganie wyżej wymien. przepisów i dopilnowania, aby zgładzanie psów odbywało się w rakarniach i zakładach utylizacyjnych, znajdujących się w miejscowościach zelektryfikowanych wyłącznie przy użyciu prądu elektrycznego.

W aparaty elektryczne do ogłuszania psów można zaopatrzyć się za pośrednictwem Spółdzielni Handlowo-Przemysłowej Lek. Wet. Oddział w Krakowie, ul. Basztowa 22.

Za Wojewodę: **Dr Józef Słociński,** Naczel. Wydziału

162

PISMO OKÓLNE

Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego

z dnia 30 maja 1949 r., Nr A. C. IV/2/Og/21/49

w sprawie uwierzytelniania (legalizacji) dokumentów stanu cywilnego.

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych, Prezydentów miast: Białej Krakowskiej i Krakowa, oraz Burmistrzów, Wójtów i Urzędników Stanu Cywilnego (wszystkich w obrębie Województwa Krakowskiego).

Przy sposobności przedkładania Urzędowi Wojewódzkiemu przez Starostwa i Urzędy Stanu Cywilnego już to z urzędu już to na wniosek interesowanych osob dokumentów stanu cywilnego (odpisów i wyciągów z aktów urodzenia, małżeństwa i zejścia oraz poświadczeń negatywnych), celem uwierzytelnienia (zalegalizowania) położonych na tych dokumentach podpisów urzędników Stanu Cywilnego lub osób duchownych uprawnionych do wydawania w myśl art. XII i XIV przepisów wprowadzających prawo o aktach stanu cywilnego z 25. IX. 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 273) odpisów, wyciągów i poświadczeń z ksiąg metrykalnych, prowadzonych przez te osoby po koniec roku 1945 — Urząd Wojewódzki stwierdził, że tak Ob. Ob. Starostowie Powiatowi, jak i Urzędnicy Stanu Cywilnego oraz wyż. wymienione osoby duchowne nie są należycie zorientowane — co do toku Instancji Władz adm. og. właściwych do dokonywania uwierzytelniania (legalizowania) w mowie będących dokumentów.

Celem usunięcia zdarzających się w tym względzie nieprawidłowości i stosowanej niewłaściwej praktyki — Urząd Wojewódzki wyjaśnia, co następuje:

1) podpisy Urzędników Stanu Cywilnego na dokumentach wydawanych z ksiąg przez nich prowadzonych lub będących w ich przechowaniu, ksiąg prowadzonych do chwili wejścia w życie prawa o aktach stanu cywilnego z 25. IX. 1945 r. przez osoby świeckie, uwierzytelnia Urząd Wojewódzki jako Okręgowa Władza Nadzorcza;
2) podpisy na dokumentach stanu cywilnego wydanych przez uprawnione do tego osoby duchowne uwierzytelnia wyłącznie Urzędnik Stanu Cywilnego, w którego obwodzie ma swą urzędową siedzibę dotycząca osoba duchowna, zaś podpis Urzędnika Stanu Cywilnego — Urząd Wojewódzki jako Okręgowa Władza Nadzorcza;
3) w związku z uwierzytelnianiem będących w mowie dokumentów winni Urzędnicy Stanu Cywilnego i ich zastępcy przedłożyć Urzędowi Wojewódzkiemu za pośrednictwem przełożonych Zarządów Gminnych (miejskich) swe oryginalne podpisy (w pełnym imieniu i nazwisku).

Takie same podpisy winny osoby duchowne (pkt 2) prze-

dłożyć właściwemu miejscowo Urzędnikowi Stanu Cywilnego;

4) dokumenty uwierzytelnione przez Urząd Wojewódzki podlegają ewent. dalszemu uwierzytelnieniu przez Ministerstwo Administracji Publicznej, a jeżeli dokument ma służyć dla użytku Władz zagranicznych — także przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

Przy tej sposobności — Urząd Wojewódzki zauważa, że pod podpisem Urzędnika Stanu Cywilnego należy zawsze umieszczać jego imię i nazwisko, wykonane sposobem mechanicznym (ewent. stempelkiem).

Za Wojewodę: **Dr A. Banach**, Naczelnik Wydziału

163

PISMO OKÓLNE

Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego

z dnia 2 czerwca 1949 r.

w sprawie formy zgłaszania urodzeń i zejść zaszłych w szpitalach i lecznicach publicznych dla celów rejestracji w aktach stanu cywilnego.

Do

wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiatowych w obrębie Województwa Krakowskiego

oraz Ob. Prezydenta m. Białej Krakowskiej.

Celem usunięcia niejednolitej praktyki stosowanej przez Zarządy szpitali i lecznic publicznych w wykonywaniu obowiązku wynikającego z przepisów art. 55 (1) prawa o aktach stanu cywilnego z 25. IX. 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 272) w przedmiocie zgłaszania właściwemu miejscowo Urzędowi Stanu Cywilnemu zaszłych w tych szpitalach i lecznicach urodzeń i zgonów. Urząd Wojewódzki prosi Ob. Ob. Starostów (Prezydenat m. Białej) o wydanie imieniem Okręgowej Władzy Nadzorczej stosownego zarządzenia, aby powyższe Zarządy przedmiotowe zgłoszenia uskuteczniały zawsze we formie przepisanej Instrukcja Ministerstwa Administracji Publicznej dla Urzędów Stanu Cywilnego z 21 stycznia 1949 r. (Dziennik Urzędowy M. A. P. z 3 lutego 1949 r. Nr 5, poz. 24), a mianowicie według dołączonych do tej instrukcji wzorów Nr 8 (do punktu 57 Instrukcji) i Nr 24 (do punktu 92 Instrukcji).

Dane wpisane do zgłoszenia według powyższych wzorów, winny opierać się na urzędownie stwierdzonym stanie faktycznym i na prawem przepisanych dokumentach.

Przy tym należy zwrócić uwagę interesowanym Zarządom szpitali i lecznic, że tylko przez ścisłe zastosowanie się do niniejszego zarządzenia będzie można zapobiec licznym omyłkom i niedokładnościom, jakie miały miejsce w zarejestrowanych aktach stanu cywilnego w następstwie dotychczasowej różnorodnej praktyki zgłoszeniowej.

Za Wojewodę: **Dr A. Banach**, Naczelnik Wydziału

164

PISMO OKÓLNE

Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego

z dnia 2 czerwca 1949 r.

w sprawie właściwości urzędów stanu cywilnego do wpisywania odtworzonych przez Sądy aktów urodzenia osób bezwyznaniowych.

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych
(do wszystkich w obrębie Województwa Krakowskiego
z wyjątkiem Olkusza i Miechowa)
oraz Ob. Prezydenta m. Krakowa.

Wskutek zarządzenia Ministerstwa Administracji Publicznej z 28 maja 1949 r. L. dz. AC. I/4-906 — Urząd Wojewódzki prosi o zbadanie i doniesienie do 15 lipca 1949 r., czy zachowały się rejestry małżeństw zawieranych przez osoby bezwyznaniowe prowadzone przez władze administracji ogólnej I instancji na podstawie § 1 ustawy z dnia 9. IV. 1870 r. (D. p. p. Nr 51) o „prowadzeniu metryki stanu osób, nienależących do żadnego prawnie uznanego kościoła“ (osób bezwyznaniowych), a jeżeli tak, w jakich urzędach stanu cywilnego znajdują się one obecnie na przechowaniu (art. XII. ust. (1) przepisów wprowadzających prawo o aktach stanu cywilnego Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 273 z 1945 r.).

Ponadto prosi Urząd Wojewódzki o wyjaśnienie, czy zachowały się i gdzie ewent. są przechowane rejestry małżeństw ,prowadzone przez Starostwa, względnie przez władze gminne, stosownie do przepisu § 12 rozporządzenia wykonawczego z dnia 1. VII. 1868 r. (Dz. u .p. Nr 80) do ustawy z dnia 25. V. 1868 r. (Dz. u. p. Nr 47 — p. Piwoński, tom III, str. 92).

Za Wojewodę: **Dr A. Banach**, Naczelnik Wydziału

165

PISMO OKÓLNE Nr 50/Sm/49

Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego

z dnia 7 czerwca 1949 r., L. S. G. 2-28/49

w sprawie finansowania i kontroli inwestycji zamieszczonych w Planie Inwestycyjnym.

Do

wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiatowych
jako Przewodniczących Wydziałów Powiatowych,
Prezydentów Miast: Białej, Krakowa, N. Sącza, Tarnowa,
oraz Burmistrzów i Wójtów na obszarze Woj. Krakowskiego.

Podając w załączeniu w odpisie Instrukcję Tymczasową z dnia 28 lutego 1949 r. wydaną przez Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Kontrolą Państwową w sprawie finansowania i kontroli inwestycji zamieszczonych w Planie Inwestycyjnym, Urząd Wojewódzki prosi o szczegółowe zapoznanie się z jej treścią i ścisłe przestrzeganie przy realizacji Planu Inwestycyjnego.

Za Wojewodę: **Kazim. Soliński**, Naczel. Wydziału

Załącznik

Odpis

Instrukcja tymczasowa z dnia 28 lutego 1949 r.
wydana przez Ministerstwo Skarbu w porozumieniu
z Kontrolą Państwową

w sprawie finansowania i kontroli inwestycji zamieszczonych w Planie Inwestycyjnym.

(Dzien. Urzęd. Min. Skarbu Nr 8 z dnia 14. III. 1949, poz. 38).

Część I. POSTANOWIENIA OGÓLNE.

§ 1. Przedmiot instrukcji.

Instrukcja niniejsza normuje zasady postępowania władz, urzędów, przedsiębiorstw i instytucji państwowych, samorządowych, społecznych i innych, spółek prawa prywatnego i osób fizycznych, zwanych w dalszym ciągu niniejszej instrukcji inwestorami oraz organów aparatu finansowego w zakresie finansowania i kontroli inwestycji, objętych Planem Inwestycyjnym.

§ 2. Kredyty inwestycyjne.

Przez kredyty inwestycyjne rozumie się zamieszczone w Planie Inwestycyjnym:

a) środki limitowane bezzwrotne, objęte budżetem Państwa,

b) środki limitowane zwrotne,

c) środki nielimitowane własne inwestorów.

Ilekroć w dalszym ciągu niniejszej instrukcji użyto wyrazu „kredyt“ bez bliższego określenia, pod mianem tym należy rozumieć kredyt inwestycyjny.

§ 3. Prawo asygnowania z kredytów.

1) Prawo asygnowania z kredytów (prawo rozporządzania środkami finansowymi w ramach kredytu inwestycyjnego) przysługuje inwestorowi, do dyspozycji którego kredyt został uruchomiony.

2) Pod pojęciem inwestora rozumie się inwestora naczelnego, inwestora głównego oraz inwestora bezpośredniego. Zaliczenie poszczególnych inwestorów do jednego z powyższych rodzajów określają osobne przepisy.

§ 4. Organa aparatu finansowego.

1) Organami aparatu finansowego w zakresie kredytów inwestycyjnych są:

a) Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu,

b) Bank Inwestycyjny,

c) banki współdziałające,

d) banki zastępcze.

2) Bankami współdziałającymi są: Bank Rolny i Bank Komunalny w zakresie ustawowym oraz Bank Rzemiosła i Handlu w zakresie zleconym przez Bank Inwestycyjny.

3) Bankami zastępczymi mogą być oddziały wszystkich banków, działające w zastępstwie i z upoważnienia Banku Inwestycyjnego lub banków współdziałających.

§ 5. Zakres działania organów aparatu finansowego.

1) Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu:

a) otwiera w Banku Inwestycyjnym kredyty przewidziane budżetem na wydatki inwestycyjne,

b) sporządza sprawozdania okresowe i zamknięcia roczne z wydatków inwestycyjnych objętych budżetem.

2) Bank Inwestycyjny:
a) koncentruje środki finansowe bezzwrotne, i zwrotne, objęte Planem Inwestycyjnym,
b) akumuluje przewidziane w Planie Inwestycyjnym nielimitowane środki własne inwestorów, bezpośrednio albo za pośrednictwem innych banków,
c) uruchamia kredyty inwestycyjne albo przekazuje je do uruchomienia bankom współdziałającym,
d) finansuje i kontroluje inwestycje w ramach kredytów uruchomionych bezpośrednio,
e) refinansuje banki współdziałające w zakresie przekazanych im kredytów inwestycyjnych,
f) sprawuje nadzór i kontrolę nad działalnością banków współdziałających w zakresie kredytów im przekazanych,
g) sporządza zestawienia statystyczne, sprawozdania i analizy z technicznego i finansowego wykonania Planu Inwestycyjnego,
h) sporządza dla Ministerstwa Skarbu kwartalne wnioski na przydział środków finansowych na wykonanie Planu Inwestycyjnego.

3) Bank Rolny i Bank Komunalny:
a) uruchamiają kredyty przekazane im przez Bank Inwestycyjny w zakresie ich ustawowej działalności,
b) finansują i kontrolują inwestycje w ramach uruchomionych kredytów,
c) pośredniczą w akumulacji nielimitowanych środków własnych inwestorów,
d) sporządzają dla Banku Inwestycyjnego zestawienia statystyczne, sprawozdania i analizy z technicznego i finansowego wykonania inwestycji, w zakresie przekazanych im kredytów.

4) Bank Rzemiosła i Handlu — bierze udział w finansowaniu inwestycji w zakresie ustalonym przez Bank Inwestycyjny.

5) Banki zastępcze mogą brać udział w realizowaniu kredytów inwestycyjnych jedynie w zastępstwie i w granicach upoważnienia Banku Inwestycyjnego lub jednego z banków współdziałających. Zasady i warunki zastępstwa ustali Bank Inwestycyjny w porozumieniu z zainteresowanymi bankami.

§ 6. Właściwość organów aparatu finansowego.

Stosownie do zakresu działania banków kredyt uruchamia się w oddziale Banku Inwestycyjnego lub jednego z banków współdziałających, terytorialnie właściwym dla inwestora, do dyspozycji, którego kredyt ma być uruchomiony w myśl § 8 p. 1 i 2 niniejszej instrukcji.

Jeżeli siedziba inwestora znajduje się bliżej oddziału innego banku, wówczas bank, który kredyt uruchomił, może zlecić dokonywanie wypłat z kredytów temu oddziałowi banku, jako bankowi zastępczemu.

§ 7. Otwieranie kredytów.

1) Kredyty ze środków bezzwrotnych otwiera Ministerstwo Skarbu w ramach budżetu jednorazowo na cały rok — według szczegółowych tytułów budżetowych (paragrafów).

2) Kredyty ze środków zwrotnych i nielimitowanych własnych są otwarte na mocy uchwały Rady Ministrów o Planie Inwestycyjnym w momencie przekazania Planu Bankowi inwestycyjnemu do wykonania.

§ 8. Uruchomienie kredytów.

1) Kredyty uruchamia się do dyspozycji bezpośredniego inwestora.

2) Kredyty mogą być uruchamiane również do dyspozycji inwestorów głównych lub naczelnych, jeżeli prowadzą oni centralnie księgowość podległych im inwestorów bezpośrednich a układ kont księgowości umożliwia sprawozdawczość według inwestorów bezpośrednich.

Podstawą takiego uruchamiania kredytów jest decyzja właściwego Ministerstwa, powzięta w porozumieniu z bankiem finansującym inwestycje.

3) Kredyty uruchamia się na podstawie wniosków inwestycyjnych, sporządzonych przez inwestorów zgodnie z obowiązującymi przepisami, a opatrzonych klauzulą wykonalności.

W przypadkach szczególnych, gdy wnioski inwestycyjne za zgodą Centralnego Urzędu Planowania nie były sporządzane, kredyty uruchamia się na podstawie spisu tytułów inwestycyjnych, opatrzonych klauzulą wykonalności.

4) Klauzulę wykonalności nadają właściwe władze centralne lub organa przez nie upoważnione, a w odniesieniu do inwestycji, zatwierdzanych wstępnie przez Wojewódzkie Rady Narodowe — Biura Regionalne C. U. P.

5) Klauzula wykonalności zawiera:
a) stwierdzenie, że tytuły inwestycyjne, zawarte we wniosku względnie w spisie tytułów, objęte są Planem Inwestycyjnym pod względem rzeczowym i finansowym,
b) oznaczenie części, działu, rozdziału i paragrafu Planu Inwestycyjnego,
c) datę nadania klauzuli wykonalności, właściwy podpis i odcisk pieczęci urzędowej (firmowej).

6) Wnioski, względnie spisy tytułów, opatrzone klauzulą wykonalności, składają w Banku Inwestycyjnym właściwe władze centralne.

Władze centralne, w porozumieniu z Bankiem Inwestycyjnym mogą przekazać funkcję składania wniosków inwestorom naczelnym lub głównym.

7) Bank Inwestycyjny sprawdza zgodność przedłożonych wniosków z Planem Inwestycyjnym. Wnioski niezgodne z Planem zwraca Bank władzy, która je przedłożyła. Wnioski przekraczające limity finansowe Planu, obniża Bank do wysokości limitu, zawiadamiając o tym właściwą władzę centralną.

8) Sprawdzone wnioski przekazuje Bank Inwestycyjny, stosownie do zakresu działania, własnym Oddziałom i Centralom banków współdziałających wraz z notą buchalteryjną, uznającą oddziały, względnie centrale na sumę uruchomionych kredytów (limitów).

Przekazanie to jest równoznaczne z poleceniem uruchomienia kredytów.

9) Centrale banków współdziałających przekazują wnioski własnym oddziałom, stosownie do ich właściwości terytorialnej.

10) O uruchomieniu kredytów oddział banku powiadamia inwestora, przesyłając mu zawiadomienie odrębne dla każdego rodzaju środków (bezzwrotnych, zwrotnych i nielimitowanych własnych). Wzory zawiadomień ustali Bank Inwestycyjny.

§ 9. Przenoszenie kredytów.

Przenoszenie kredytów z jednego tytułu Planu Inwestycyjnego na drugi (virement) może mieć miejsce tylko w granicach ustawowych uprawnień.

§ 10. Wygasanie kredytów.

1) Kredyty ze środków bezzwrotnych, niewyczerpane przez inwestora w okresie ustalonym każdorazowo w ustawie skarbowej, wygasają zgodnie z przepisami ustawy skarbowej.

2) Niewyczerpane kredyty ze środków zwrotnych i z nielimitowanych środków własnych wygasają z upływem trzech miesięcy po zakończeniu roku budżetowego.

§ 11. Zwroty z kredytów.

1) Kwoty podjęte z kredytów inwestycyjnych a zwrócone całkowicie lub częściowo w ciągu okresu ważności tych kredytów, zarachowuje oddział banku jako zmniejszenie sumy wypłat.

2) Kwoty podjęte z kredytów inwestycyjnych a zwrócone po wygaśnięciu tych kredytów, oddział banku odprowadza:
a) o ile chodzi o kredyty ze środków bezzwrotnych — na budżet dochodów Ogólnego Zarządu Skarbowego, na rachunek żyrowy terytorialnie właściwej Izby Skarbowej w N. B. P.,
b) o ile chodzi o kredyty ze środków zwrotnych — na spłatę obligu inwestora,
c) o ile chodzi o kredyty ze środków nielimitowanych własnych — na rachunek wpłat inwestora.

§ 12. Zabezpieczenie kredytów.

1) Zabezpieczeniu podlegają:
a) wszystkie kredyty ze środków zwrotnych,
b) kredyty ze środków bezzwrotnych — tylko w tych przypadkach, gdy obiekt finansowy stanowi własność spółdzielczą, społeczną albo prywatną — do wysokości sum zainwestowanych w takich obiektach.

Inwestor obowiązany jest zawiadomić bank finansujący przed rozpoczęciem robót, że obiekt inwestowany stanowi własność spółdzielczą, społeczną albo prywatną.

2) Pobranie zabezpieczenia, o którym mowa w ustępie poprzednim, należy do obowiązków tego oddziału banku, w którym kredyt został uruchomiony.

Postępowanie banku w zakresie zabezpieczenia zostanie osobno unormowane.

§ 13. Przepisy ogólne dla inwestorów.

1) Wszyscy inwestorzy obowiązani są w działalności inwestycyjnej stosować się ściśle do treści tytułów inwestycyjnych i ich limitów finansowych.

2) Rozpoczynanie i kontynuowanie inwestycji poza lub ponad planowych przez inwestorów państwowych, samorządowych, spółdzielczych i społecznych, uważane będzie za przekroczenie, za które winni będą pociągani do odpowie-

działności stosownie do odrębnych zarządzeń władz w tej sprawie. Postanowienie powyższe odnosi się również do prac przygotowawczych do inwestycji w przypadkach, gdy na pokrycie kosztów tych prac nie zostały uruchomione specjalne kredyty inwestycyjne.

3) Gospodarka pieniężna inwestycyjna winna być ściśle wyodrębniona od gospodarki pieniężnej eksploatacyjnej lub administracyjnej.

4) Wszelkie środki, przeznaczone na realizację planu inwestycyjnego (bezzwrotne, zwrotne i własne nielimitowane), winny być koncentrowane wyłącznie w bankach finansujących inwestycje i wydatkowane pod kontrolą banków, bez względu na to, czy inwestycja dokonywana jest przez wydzielone przedsiębiorstwo, czy sposobem gospodarczym, czy też w drodze dostawy.

5) Inwestorzy, dokonywujący inwestycji wyłącznie z nielimitowanych środków własnych w wysokości nieprzekraczającej łącznie w danym roku 5 mil. zł, mogą być zwolnieni z obowiązku wpłaty do banku środków, przeznaczonych na inwestycje i upoważnieni do bezpośredniego dokonywania wydatków inwestycyjnych — pod warunkiem przesyłania do banku odpisów rachunków w ustalonych terminach. Do zwalniania poszczególnych grup tej kategorii inwestorów od obowiązku dokonywania wpłat do banku upoważniony jest Prezes Centralnego Urzędu Planowania w porozumieniu z zainteresowanym Ministrem.

6) Gminy wiejskie, miasta niewydzielone i powiatowe związki samorządowe, w których siedzibie nie ma oddziału banku finansującego ich inwestycje ani banku zastępczego, korzystają z odrębnej procedury wpłat środków nielimitowanych także w przypadku inwestycji finansowych częściowo ze środków limitowanych a częściowo z nielimitowanych.

Inwestorzy ci przedstawiają bankowi miesięczne rozliczenia z wydatków inwestycyjnych dokonanych ze środków nielimitowanych wraz z oryginalnymi rachunkami.

Bank kontroluje rachunki i po ich aprobowaniu zarachowuje je dwustronnie: jako wpłatę i wypłatę środków nielimitowanych. Rachunki, po ostemplowaniu, zwraca bank inwestorowi.

7) Inwestorzy, do dyspozycji których uruchomiono kredyty inwestycyjne, obowiązani są prowadzić bieżąco ewidencje umów, zleceń i zamówień inwestycyjnych, z podziałem na aktualny okres inwestycyjny i okresy przyszłe, według planowego terminu wykonania. Sposób prowadzenia tej ewidencji i uzupełnienia jej niewykonanymi lub nierozliczonymi umowami, zleceniami i zamówieniami z okresów poprzednich — ustalą zarządzenia właściwych władz centralnych, wydane w porozumieniu z bankiem finansującym inwestycje.

Część II. FINANSOWANIE INWESTYCJI.

A. Środki na sfinansowanie Planu Inwestycyjnego.

§ 14. Środki bezzwrotne.

1) Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu upoważnia Bank Inwestycyjny do czerpania środków pieniężnych na inwestycje objęte budżetem z rachunku żyrowego Ministerstwa Skarbu w Narodowym Banku Polskim.

2) Narodowy Bank Polski otwiera Bankowi Inwestycyjnemu odrębny „rachunek inwestycyjny", przez który przeprowadzane będą poszczególne kwoty, pobrane w ciągu dnia na finansowanie inwestycji. Rachunek ten Narodowy Bank Polski wyrównuje codziennie w ciężar rachunku żyrowego Ministerstwa Skarbu — Centralna Księgowość.

3) Bank Inwestycyjny udziela bankom współdziałającym upoważnienia do pokrywania dokonanych przez te banki wypłat na inwestycje z rachunku inwestycyjnego Banku Inwestycyjnego w Narodowym Banku Polskim.

4) Bank Inwestycyjny i banki współdziałające uprawnione są do podejmowania kwot z rachunku inwestycyjnego Banku Inwestycyjnego w Narodowym Banku Polskim, wyłącznie na pokrywanie wydatków inwestycyjnych w zakresie środków bezzwrotnych.

5) Oddziały Banku Inwestycyjnego i banków współdziałających czerpią środki z rachunku inwestycyjnego Banku Inwestycyjnego w Narodowym Banku Polskim, za pomocą „inwestycyjnych zleceń przelewowych". Na podstawie tych zleceń, właściwe terytorialnie Oddziały Narodowego Banku Polskiego dokonywać będą przelewów na rachunek żyrowy oddziału banku, który zlecenie wystawił w ciężar rachunku inwestycyjnego Banku Inwestycyjnego w Narodowym Banku Polskim.

6) Wzory inwestycyjnych zleceń przelewowych i technikę operowania tymi zleceniami ustala Narodowy Bank Polski w porozumieniu z Bankiem Inwestycyjnym.

7) Niewykorzystany w danym kwartale limit środków bezzwrotnych przechodzi automatycznie na następny kwartał i winien być uwzględniony przy opracowywaniu przez Bank Inwestycyjny wniosku o przydział środków finansowych na następny kwartał.

§ 15. Środki zwrotne.

1) Pokrycie finansowe na inwestycje ze środków zwrotnych, przydziela Ministerstwo Skarbu na podstawie zapotrzebowań kwartalnych, opracowanych przez Bank Inwestycyjny łącznie dla wszystkich banków finansujących inwestycje.

2) Oddział Banku Inwestycyjnego lub banku współdziałającego czerpie środki na wypłaty z kredytów inwestycyjnych z miejscowego Oddziału Narodowego Banku Polskiego, przy pomocy zleceń przelewowych wystawionych z rachunku żyrowego Oddziału Głównego własnego banku w Narodowym Banku Polskim.

3) Bank Inwestycyjny wyrównuje wypłaty dokonane w danym dniu przez Oddział Główny Banku współdziałającego na zasadzie awiza.

4) Bank Inwestycyjny składa Ministerstwu Skarbu dekadowe sprawozdania ze stanu wykorzystania środków zwrotnych, na podstawie raportów banków współdziałających, opracowanych według stanów z dziesiątego, dwudziestego i ostatniego dnia każdego miesiąca.

§ 16. Środki nielimitowane własne.

1) Inwestor dokonuje wpłat w tym banku, który uruchomił mu kredyt ze środków nielimitowanych własnych.

2) Niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia o uruchomieniu kredytu inwestor obowiązany jest uzgodnić z bankiem plan miesięcznych wpłat na dany rok operacyjny.

3) Bank Inwestycyjny na podstawie opracowań własnych i banków współdziałających ustala ogólny plan miesięcznych wpłat dla całości inwestycji finansowanych ze środków własnych, z wyłączeniem wpłat użytkowników (adiacentów).

4) W przypadku wpłat użytkowników (adiacentów) inwestor uzgadnia z bankiem plan wpłat w miarę zawierania umów z użytkownikami.

Bank Inwestycyjny włącza te plany w miarę ich ustalania do ogólnego planu wpłat.

5) Dokonywanie oraz przyjmowanie przelewów ze środków bezzwrotnych, jako wpłat użytkowników jest niedopuszczalne. W takich przypadkach winno nastąpić przeniesienie kredytu inwestycyjnego (virement) z użytkownika na inwestora właściwego.

6) Dokonywane w zakresie środków własnych świadczenia osobowe i rzeczowe winny być wyrażone w równowartości pieniężnej, najpóźniej przy kolaudacji danych robót inwestycyjnych i wykazane dwustronnie: po stronie wpłat i wypłat. Banki finansujące przeprowadzą równoległe księgowanie na podstawie odpowiedniego dokumentu, przedłożonego przez inwestora.

7) W przypadku wpłat środków własnych nie objętych Planem Inwestycyjnym banki finansujące inwestycje akumulują je na zablokowanych rachunkach wpłat pozaplanowych.

Po włączeniu tych środków w trybie obowiązujących przepisów do Planu Inwestycyjnego bank przeleje dokonane wpłaty na rachunek planowych wpłat inwestora.

8) Oddziały banków finansujących prowadzić będą ścisłą ewidencję wpłat inwestora. Wypłaty z nielimitowanych środków własnych na rzecz poszczególnych inwestorów, następują wyłącznie w granicach wpłat, dokonanych przez tych inwestorów.

B. Realizacja kredytów inwestycyjnych.

§ 17. Tok czynności przy realizowaniu kredytów inwestycyjnych.

1) Po otrzymaniu zawiadomienia o uruchomieniu kredytu (§ 8 ust. 10) inwestor przedkłada oddziałowi banku finansującego plan wykonywania inwestycji, zawierający:

a) podział inwestycji na: inwestycje zlecone — czyli roboty względnie dostawy zlecone całkowicie obcym przedsiębiorstwom lub zlecone wyodrębnionym własnym wydziałom inwestycyjnym oraz na inwestycje własne, czyli wykonywane sposobem gospodarczym;

wyodrębnionymi własnymi wydziałami inwestycyjnymi są wydziały, działające na zasadzie wewnętrznego rozrachunku gospodarczego w oparciu o samodzielny bilans, własne magazyny i oddzielny zespół pracowników,

b) harmonogram prac. a conajmniej przewidywane terminy rozpoczęcia i zakończenia poszczególnych inwestycji,

c) informac e odnośne stanu przygotowania dokumentacji technicznej,

d) przewidywane zapotrzebowanie środków fiansowych na poszczególne kwartały.

W porozumieniu z bankiem finansującym plan wykonywania inwestycji może być w uzasadnionych przypadkach korygowany przez inwestora.

2) Oddziały banków finansujących na podstawie planów inwestorów skontrolowanych co do stanu przygotowania do wykonywania inwestycji, sporządzają kwartalne zapotrzebowania środków finansowych i przesyłają je swoim centralom. które sporządzają na ich podstawie zapotrzebowania zbiorcze i przesyłają je z zapotrzebowaniami oddziałów do Banku Inwestycyjnego.

3) Uruchomienie wypłat z kredytów inwestycyjnych następuje po przedłożeniu przez inwestora oddziałowi banku finansującego wymaganej dla danej inwestycji dokumentacji prawnej i technicznej (§§ 23 i 24) oraz po przeprowadzeniu przez bank kontroli wstępnej (§ 26).

4) W przypadkach szczególnych bank może uruchomić wypłaty z pominięciem trybu przewidzianego w pkt. 3, zawiadamiając o tym właściwą władzę centralną.

5) Oddział banku finansującego przesyła inwestorowi pisemne zawiadomienie o uruchomieniu wypłat na dany cel inwestycyjny (obiekt).

6) Inwestor składa w oddziale banku, który kredyt uruchomił, wzory podpisów osób upoważnionych do podpisywania zleceń.

Wzory podpisów winny być złożone na formularzach dostarczonych przez bank z zachowaniem przepisów obowiązujących w tym względzie danego inwestora.

7) Wypłaty z kredytów inwestycyjnych następują w miarę postępu robót z zachowaniem zasad obrotu bezgotówkowego.

8) Środki finansowe w zakresie kredytów inwestycyjnych czerpie inwestor przy pomocy zleceń przelewu środków inwestycyjnych.

9) Zlecenie przelewu środków inwestycyjnych wystawia inwestor na łączną sumę wypłat danego dnia, przebitkowo, w czterech egzemplarzach.

Zlecenie winno być właściwie podpisane i zawierać szczegółowe określenie kredytu według tytułów Planu Inwestycyjnego (część, dział, rozdział i paragraf) oraz wymieniać rodzaj kredytów (środki bezzwrotne, zwrotne i nielimitowane własne).

19) Do zlecenia dołącza inwestor w oryginałach dokumenty uzasadniające wypłatę, a ponadto:

a) zapotrzebowanie środków inwestycyjnych,

b) wykonawcze zlecenia przelewu na rzecz poszczególnych wierzycieli.

11) Oddział banku finansującego sprawdza zlecenia przelewu środków inwestycyjnych i dołączone dokumenty w trybie kontroli bieżącej (§§ 27 i 28) i wykonuje zlecenie w zasadzie następnego dnia po złożeniu zapotrzebowania

12) O wykonaniu zlecenia powiadamia bank inwestora, przesyłając mu potwierdzoną kopie zlecenia wraz z kopiami wykonanych zleceń przelewu na rzecz poszczególnych wierzycieli.

Równocześnie zwraca bank inwestorowi odpowiednio ostemplowane i podpisane przez sprawdzającego dokumenty uzasadniające wypłatę.

13) Zlecenia przelewu środków inwestycyjnych są podstawą zapisów na kontach kredytów inwestycyjnych u inwestora oraz na kontach limitów i wypłat środków inwestycyjnych w oddziałach banków finansujących (§§ 30 i 31).

14) Po zakończeniu danej inwestycji inwestor zawiadamia bank finansujący o terminie kolaudacji lub odbioru robót oraz przedkłada bankowi sprawozdania wynikowe (§ 29).

§ 18. Postanowienia specjalne w zakresie kredytów dla przedsiębiorstw państwowych objętych systemem finansowym.

Przepisy niniejszej instrukcji nie naruszają specjalnych zasad finansowania inwestycji i rozliczeń z tytułu dostaw i robót inwestycyjnych przedsiębiorstw objętych systemem finansowym, ustalonym przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów.

§ 19. Pokrywanie faktur — blokada kredytu.

Postępowanie oddziału banku przy wykupywaniu faktur oraz przy blokowaniu kredytów na zabezpieczenie należności z tytułu zawartych przez inwestora umów normuje osobna instrukcja.

§ 20. Wypłata zaliczek.

1) Władze i urzędy państwowe mogą otrzymywać z kredytów inwestycyjnych zaliczki do rozliczenia w przypadku wykonywania robót inwestycyjnych systemem gospodarczym z zastrzeżeniem postanowień zawartych w § 22 ust. 3 przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych. Zaliczki mogą być wypłacane tylko w przypadku uzasadnionej potrzeby i służyć mają wyłącznie na pokrywanie robocizny i drobnych wypłat gotówkowych, dopuszczalnych w ramach przepisów o obrocie bezgotówkowym.

2) Zaliczki, o których mowa w ust. 1 mogą być wypłacane również przedsiębiorstwom państwowym, nie objętym systemem finansowym (z wyjątkiem przedsiębiorstw budowlanych i montażowych), na zasadzie porozumienia właściwej władzy centralnej z Bankiem Inwestycyjnym.

3) Rolnikom, korzystającym z kredytów inwestycyjnych na odbudowę zagród lub budowę poparcelacyjną a dokonywującym robót systemem gospodarczym, bank finansujący wypłaca zaliczki na zakup materiałów i pokrycie kosztów robocizny, w wysokości ustalonej przez bank finansujący na wniosek architekta powiatowego.

4) Wypłata zaliczki następuje na podstawie zapotrzebowania i zlecenia przelewu. złożonego przez inwestora, bez zlecenia wykonawczego (§ 17 ust. 9 i 10).

5) Wyliczanie się z zaliczek wymienionych wyżej w pkt. 1 i 2 winno nastąpić najpóźniej w terminie dwóch miesięcy od daty otrzymania zaliczki, w sposób przewidziany w obowiązujących inwestora przepisach. Wyliczanie się z zaliczek wymienionych wyżej w ust. 3 winno nastąpić najpóźniej w trzy miesiące od daty otrzymania zaliczki.

6) Udzielenie nowej zaliczki, wymienionej wyżej w ust. 1 i 2, na ten sam cel inwestycyjny (obiekt). przed rozliczeniem się z poprzedniej, jest niedozwolone. W przypadku częściowego wyliczenia się z zaliczki oddział banku może wypłacić nową zaliczkę, ale tylko do wysokości sumy rozliczonej.

7) Dla kontroli terminowego wyliczania się inwestorów z udzielonych zaliczek oddział banku finansującego obowiązany jest prowadzić ewidencję zaliczek, oddzielnie dla każdego inwestora.

§ 21 Specjalne przepisy w zakresie kredytów ze środków zwrotnych.

1) Kredyty ze środków zwrotnych udziela się inwestorom z rachunku pożyczek, zabezpieczonego do czasu unormowania postępowania w zakresie zabezpieczeń kredytów w myśl § 12 niniejszej instrukcji skryptem dłużnym, ktorego formę ustali Bank Inwestycyjny w porozumieniu z bankami współdziałającymi.

2) Wysokość oprocentowania kredytów ze środków zwrotnych oraz terminy spłaty tych kredytów ustali Ministerstwo Skarbu na wniosek Banku Inwestycyjnego.

Część III. KONTROLA INWESTYCJI.

§ 22. Podstawa i zakres kontroli.

1) Banki sprawują kontrolę inwestycji wstępną, bieżącą i następną w zakresie finansowym i technicznym.

2) Kontrola inwestycji opiera się na:

a) przepisach ustawy skarbowej,

b) rzeczowych i finansowych nakazach Planu Inwestycyjnego,

c) wnioskach, względnie spisach tytułów inwestycyjnych, opatrzonych klauzulą wykonalności,

d) dokumentacji prawnej i technicznej inwestycji,

e) obowiązujących inwestora przepisach i instrukcjach, dotyczzących realizacji Planu Inwestycyjnego.

3) Upoważnieni przedstawiciele banku finansującego inwestycje mają prawo w każdej fazie dokonywania kontroli przeprowadzać wszelkie badania finansowo-gospodarcze i techniczne odnośnie przygotowania i wykonywania inwestycji, uczestniczenia w komisjach kolaudacyjnych i odbiorczych oraz mają prawo wglądu do ksiąg handlowych, bilansów, inwentarzy, dokumentów, rachunków, umów, zleceń i zamówień, kartotek, rysunków i innych materiałów, związanych z działalnością inwestycyjną. W toku wykonywania większych inwestycyj bank finansujący obowiązany jest sprawdzić na miejscu przy pomocy rzeczoznawców postęp realizacji inwestycji.

4) Kontrola przeprowadzona przez bank w niczym nie zmniejsza odpowiedzialności inwestora i jego władz nadzorczych za wykonanie i nadzór w zakresie inwestycji.

§ 23. Dokumentacja prawna.

1) Pod pojęciem dokumentacji technicznej rozumie się szczegółowe projekty techniczne oparte o wytyczne użytkowe, technologiczne i techniczne oraz odnośne kosztorysy.

2) Dokumentację techniczną, wymaganą dla finansowania poszczególnych grup inwestycji, w rozumieniu rzeczowego planu inwestycyjnego, określają aktualnie obowiązujące przepisy:

a) odnośnie grupy „Przemysł" (P) — Ministerstwa Przemysłu i Handlu,

b) odnośnie grupy „Rolnictwo" (R) — Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych,

c) odnośnie grupy „Komunikacja" (K):

— w zakresie inwestycji kolejowych, drogowych, mostowych, dróg wodnych śródladowych, komunikacji samochodowej i lotniczej — Ministerstwa Komunikacji,

— w zakresie budownictwa portowego i ochrony wybrzeża oraz komunikacji transportu morskiego, a także związanej z tym transportem obsługi pasażerów — Ministerstwa Żeglugi,

— w zakresie inwestycji łączności pocztowej i telekomunikacyjnej — Ministerstwa Poczt i Telegrafów,

d) odnośnie grupy „Obrót towarowy" (T) — fachowych ministerstw odpowiednio do poszczególnych rodzajów inwestycji,

e) odnośnie grupy „Budownictwo" (B) — Ministerstwa Odbudowy,

f) odnośnie grupy „Socjalnej" (S) — fachowych ministerstw odpowiednio do poszczególnych rodzajów inwestycji.

3) Zakres wymaganej dokumentacji technicznej zależy od zaliczenia danego tytułu inwestycyjnego do jednej z 4-ch niżej wymienionych grup:

Grupa I — inwestycje nie wymagające dokumentacji technicznej, tj. polegające na dostawie maszyn, urządzeń technicznych, środków transportowych, sprzętu, inwentarza, zakupie nieruchomości oraz nakładach na studia, projekty i kosztorysy.

Grupa II — inwestycje zwolnione z dokumentacji technicznej, tj. takie, które bez uszczerbku dla wykonania planu mogą być prowadzone na podstawie opisu technicznego, jako rozwinięcie założeń technicznych i technologicznych planu inwestycyjnego.

Grupa III — inwestycje wymagające w zasadzie pełnej dokumentacji technicznej, lecz w drodze wyjątku oparte o dokumentację uproszczoną.

Grupa IV — inwestycje, wymagające pełnej dokumentacji technicznej.

4) W odniesieniu do inwestycji grupy I, inwestor obowiązany jest przedłożyć bankowi finansowemu inwestycje, program nakładów inwestycyjnych wraz z podaniem danych ilościowych oraz kosztów całkowitych i cen jednostkowych.

5) Dokumentację techniczną przedkłada inwestor bankowi finansującemu inwestycje, po uprzednim zatwierdzeniu jej w trybie przewidzianym w danym resorcie; inwestor obowiązany jest przedłożyć bankowi ponadto:

a) w odniesieniu do inwestycji grupy II — wykaz tytułów i robót zwolnionych z dokumentacji technicznej, zatwierdzony przez władzę nadrzędną,

b) w odniesieniu do inwestycji grupy III — decyzje władz centralnych, dopuszczającą dokumentację uproszczoną.

§ 25. Umowy, zlecenia i zamówienia.

1) Oprócz dokumentacji prawnej i technicznej inwestor przedkłada bankowi:

a) w zakresie inwestycyj zleconych — odpisy umów, zleceń i zamówień,

b) w zakresie inwestycyj wykonywanych sposobem gospodarczym — odpisy zleceń wewnętrznych, na podstawie których roboty mają być podjęte.

2) Dokumenty, o których mowa w ustępie poprzednim, dostarcza inwestor bankowi w ciągu 3-ch dni po ich wydaniu niezależnie od wynikającego z ich treści terminu zapotrzebowania środków finansowych.

§ 26. Kontrola wstępna.

1) Celem kontroli wstępnej jest stwierdzenie, czy przygotowanie realizacji inwestycji dokonane jest w stopniu pozwalającym na rozpoczęcie ich finansowania.

2) W zakresie kontroli wstępnej bank finansujący inwestycje bada na podstawie złożonej mu dokumentacji oraz odpisów umów, zleceń i zamówień:

a) czy złożona dokumentacja odpowiada wymogom, określonym w §§ 23 i 24,

b) czy zamierzona inwestycja jest zgodna pod względem rzeczowym i finansowym z tytułami uruchomionego na rzecz inwestora kredytu inwestycyjnego,

c) czy inwestor zastosował się do obowiązujących go przepisów w zakresie wykonywania inwestycji.

3) Ponadto bank bada:

a) prawidłowość harmonogramów robót,

b) zgodność kosztorysu z projektem,

c) kalkulację cen jednostkowych,

d) prawidłowość wyceny w dokumentacji zastępczej lub uproszczonej.

W przypadkach szczególnych bank ma prawo zaniechać powyższych badań.

4) W przypadku pozytywnych wyników kontroli wstępnej bank uruchamia wypłaty do wysokości ustalonej w dokumentacji w ramach właściwego tytułu inwestycyjnego.

5) O ile zajdzie konieczność dokonania w tym samym obiekcie robót nie objętych kosztorysem, inwestor obowiązanych jest przedłożyć bankowi dokumentację na roboty dodatkowe, zatwierdzona przez władzę nadrzędną przed rozpoczęciem robót. Dodatkowe uruchomienie wypłat na ten cel nastąpić może jedynie w granicach limitu finansowego właściwego tytułu.

6) W przypadku stwierdzenia w toku kontroli wstępnej poważniejszych uchybień lub braków bank nie uruchamia wypłat i zwraca inwestorowi dokumentację, celem usunięcia uchybień lub braków.

7) W przypadku drobniejszych uchybień bank uruchamia wypłaty, wzywając inwestora do usunięcia uchybień w toku wykonywania inwestycji.

§ 27. Kontrola bieżąca.

1) Celem kontroli bieżącej jest stwierdzenie zgodności realizacji inwestycji z planem oraz prawidłowości dokumentów uzasadniających wypłatę.

2) W zakresie bieżącej kontroli, bank finansujący inwestycje bada dokumenty przedkładane do realizacji pod względem:

a) legalności inwestycji,

b) formalnym,

c) rzeczowym.

3) Za legalne uważa się wyłącznie inwestycje:

a) objęte tytułami uruchomionych kredytów inwestycyjnych,

b) oparte o właściwą dokumentacje prawną i techniczną, stosownie do §§ 23 i 24 niniejszej instrukcji,

c) wykonywane w granicach uruchomionych wypłat.

4) Inwestycje, nieodpowiadające warunkom poprzedniego punktu traktowane będą jako nielegalne.

Inwestycje nielegalne nie mogą być finansowane.

5) Tryb postępowania w sprawie finansowania inwestycji i rozliczeń z tytułu dostaw i robót inwestycyjnych przedsiębiorstw, objętych systemem finansowym, określają odrębne przepisy. Dokonanie nielegalnego nakładu inwestycyjnego w tym trybie jest przekroczeniem przez inwestora dyscypliny finansowej i pociąga za sobą skutki przewidziane w odrębnych zarządzeniach.

6) Banki finansujące inwestycje prowadzić będą bieżąco w układzie części planu ewidencje przekroczeń dyscypliny finansowej w rozumieniu poprzedniego punktu.

O dostrzeżonych przekroczeniach dyscypliny finansowej banki finansujące będą bezzwłocznie powiadamiały Bank Inwestycyjny, ten zaś z kolei powiadomi o tym właściwe Ministerstwo, Ministerstwo Skarbu i Centralny Urząd Planowania.

7) W zakresie kontroli formalnej bank bada w myśl obowiązujących przepisów prawidłowość i kompletność dokumentów, uzasadniających wypłatę oraz zleceń przelewu, w myśl obowiązujących przepisów.

8) W zakresie kontroli rzeczowej bank bada przedłożone dokumenty uzasadniające wypłatę, pod względem zgodności z właściwą dokumentacją techniczną oraz umowami, zleceniami i zamówieniami.

9) Po stwierdzeniu uchybień lub braków natury formalnej lub rzeczowej bank zwraca inwestorowi przedłożone materiały celem usunięcia uchybień lub braków.

W przypadku drobnych uchybień lub braków bank może w uzasadnionych przypadkach wykonać dyspozycję inwestora przed ich usunięciem lub uzupełnieniem.

10) W toku wykonywania inwestycji bank ma prawo badania postępu robót i gospodarki inwestycyjnej, kalkulacji wynikowej nakładów inwestycyjnych, prawidłowości zapisów księgowych, kontroli pracy i zużycia materiałów.

§ 28. Kontrola bieżąca w przypadku finansowania inwestycji przez banki zastępcze.

1) Oddziały banków działających w zastępstwie banków finansujących inwestycje kontrolują wypłaty pod względem

legalności inwestycji i pod względem formalnym, w myśl postanowień § 27 pkt 3 i 7.

2) Oddział banku działającego w zastępstwie przesyła do właściwego Oddziału banku finansującego wykonane zlecenia przelewu środków inwestycyjnych wraz z dokumentami uzasadniającymi wypłaty. Dokumenty te Oddział banku finansującego kontroluje pod względem rzeczowym (§ 27 ust. 8) i zwraca je inwestorowi.

3) W przypadku negatywnego wyniku tej kontroli Oddział banku finansującego wzywa inwestora do usunięcia uchybień. W przypadku niemożności usunięcia uchybienia lub braku odpowiedzi od inwestora bank zawiadamia władzę naczelną inwestora.

§ 29. Kontrola następna.

1) Kontrolę następną bank finansujący inwestycje przeprowadza na podstawie sporządzonego i nadesłanego przez inwestora sprawozdania wynikowego z dokonanej inwestycji, finansowego rozliczenia końcowego i protokółu odbioru lub kolaudacji.

2) Bank finansujący inwestycje uprawniony jest do przeprowadzenia wszelkich badań celem ustalenia ostatecznego kosztu inwestycji, prawidłowości jej zarachowania do majątku trwałego oraz oceniania osiągniętych wyników technicznych, produkcyjnych i użytkowych.

Część IV. KSIĘGOWOŚĆ W ZAKRESIE KREDYTÓW INWESTYCYJNYCH.

§ 30. Księgowość inwestorów.

1) W zakresie kredytów inwestycyjnych inwestorzy prowadzą księgowość według obowiązujących ich przepisów.

2) Inwestorzy prowadzą konta uruchomionych im kredytów inwestycyjnych według szczegółowych tytułów Planu Inwestycyjnego (część, dział, rozdział i paragraf) oddzielnie dla każdego rodzaju środków (bezzwrotnych, zwrotnych, nielimitowanych własnych).

3) Na kontach tych księgują inwestorzy:

a) limity uruchomionych kredytów inwestycyjnych i ich zmiany na podstawie zawiadomień banku finansującego inwestycje,

b) poszczególne zaszłości z tytułu ruchu kredytów na podstawie nadesłanych przez bank kopii wykonanych zleceń przelewowych, oraz dowodów wpłat z tytułu zwrotów z kredytów.

§ 31. Księgowość oddziałów Banku Inwestycyjnego i banków współdziałających.

1) Oddziały Banku Inwestycyjnego i banków współdziałających prowadzą karty limitów i wypłat środków inwestycyjnych, dla inwestorów do których dyspozycji kredyt został uruchomiony, według paragrafów Planu Inwestycyjnego, oddzielnie dla każdego rodzaju środków (bezzwrotnych, zwrotnych i nielimitowanych własnych).

2) Karty limitów i wypłat środków inwestycyjnych ułożone będą w kartotekach według rozdziałów, działów i części Planu Inwestycyjnego.

3) Na kartach limitów i wypłat środków inwestycyjnych księgują oddziały banków:

a) limity uruchomionych kredytów inwestycyjnych na podstawie wniosków inwestycyjnych (spisów tytułów inwestycyjnych), opatrzonych klauzulą wykonalności i uzgodnionych z Planem Inwestycyjnym, oraz zmiany limitów na podstawie dyspozycji swojej centrali,

b) poszczególne zaszłości z tytułu ruchu kredytów na podstawie wykonanych zleceń przelewu środków inwestycyjnych oraz dowodów wpłat z tytułu zwrotów z kredytów.

4) Dla kontroli legalności inwestycji oddziały banków prowadzą ponadto karty ewidencyjne inwestycji według tytułów inwestycyjnych.

Na kartach tych odnotowywać będą:

a) uruchomienie wypłat (§ 8 niniejszej instrukcji) na dany cel inwestycyjny (obiekt).

b) poszczególne zaszłości z tytułu kredytu.

5) Wzory kart wymienionych w pkt. 1 i 4 ustali Bank Inwestycyjny.

§ 32. Księgowość central banków współdziałających.

Księgowość central banków współdziałających w zakresie kredytów inwestycyjnych winna być dostosowana do potrzeb księgowości Centrali Banku Inwestycyjnego.

§ 33. Księgowość Centrali Banku Inwestycyjnego.

1) Księgowość Centrali Banku Inwestycyjnego w zakresie kredytów inwestycyjnych, uruchomionych zarówno przez Bank Inwestycyjny, jak i przez banki współdziałające prowadzi zbiorcze karty limitów i wypłat środków inwestycyjnych według części i działów Planu Inwestycyjnego.

2) Banki współdziałające i oddziały Banku Inwestycyjnego dostarczać będą Centrali B. I. inwentarze miesięczne z wykonania Planu Inwestycyjnego z podziałem na części, działy, rozdziały i paragrafy Planu Inwestycyjnego.

Inwentarze te powinny być zestawione oddzielnie dla każdego rodzaju środków, a odnośnie nielimitowanych środków własnych, obejmować również stan wpłat inwestorów.

3) Bank Inwestycyjny przedkłada Ministerstwu Skarbu do 10 każdego miesiąca za ubiegły miesiąc sprawozdawczy rozliczenie z sum pobranych z r-ku Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu w N. B. P. wedł. części i działów Planu Inwestycyjnego.

Ponadto w dwa miesiące po wygaśnięciu kredytów inwestycyjnych Bank Inwestycyjny przedkłada Ministerstwu Skarbu zamknięcie roczne dotyczące wydatków inwestycyjnych dokonanych ze środków bezzwrotnych wedł. szczegółowych tytułów budżetu Państwa (części, działów, rozdziałów i paragrafów).

Część V. SPRAWOZDAWCZOŚĆ.

§ 34. Sprawozdawczość inwestorów.

1) Każdy inwestor, do dyspozycji którego kredyt został uruchomiony (§ 8) obowiązany jest w ciągu 2 miesięcy po wygaśnięciu ważności Planu Inwestycyjnego sporządzić sprawozdanie roczne o zużyciu środków inwestycyjnych.

Zarządzenie Ministerstwa Skarbu, wydane w porozumieniu z Kontrolą Państwową ustala corocznie tryb postępowania przy sporządzaniu tych sprawozdań i ich wzory.

§ 35. Sprawozdawczość Banków finansujących inwestycje.

1) Oddziały banków finansujących inwestycje sporządzają co kwartał inwentarze inwestorów (sprawozdania) z tytułu wypłat środków inwestycyjnych w układzie Planu Inwestycyjnego (części, działy, rozdziały i paragrafy z podaniem nazw inwestorów). Inwentarze te winny być ułożone oddzielnie dla każdej części Planu i oddzielnie dla każdego województwa oraz zawierać dane o kwotach, przewidzianych w Planie Inwestycyjnym i o kwotach wypłaconych z podziałem na środki bezzwrotne, zwrotne i nielimitowane własne.

Ogólne sumy inwentarzy poszczególnych części Planu winny być zestawione w wykazach zbiorczych według województw.

Odnośnie środków nielimitowanych własnych inwentarze winny zawierać także sumy wpłacone przez inwestorów na konta bankowe.

2) Oddziały banków finansujących przesyłają powyższe inwentarze i wykazy zbiorcze w terminie 25 dni po upływie kwartału:

a) właściwemu terytorialnie organowi Kontroli Państwowej,

b) właściwemu terytorialnie Biuru Regionalnemu Centralnego Urzędu Planowania.

Część VI. POSTANOWIENIA KOŃCOWE i PRZEJŚCIOWE.

§ 36. Kapitalne remonty.

Instrukcja niniejsza nie ma zastosowania do finansowania tych kapitalnych remontów przedsiębiorstw objętych systemem finansowym, które na mocy odrębnych zarządzeń finansować będzie Narodowy Bank Polski lub inne banki finansujące eksploatację.

§ 37. Organa aparatu finansowego.

Do czasu rozpoczęcia działalności przez Bank Inwestycyjny funkcje jego, przewidziane niniejszą instrukcją, pełni Bank Gospodarstwa Krajowego.

Analogicznie, funkcje Banku Rolnego — pełni Państwowy Bank Rolny, funkcje Banku Komunalnego — Polski Bank Komunalny, funkcje Banku Rzemiosła i Handlu — Bank Związku Spółek Zarobkowych.

§ 38. Postanowienia przejściowe.

W przedkładanych Ministerstwu Skarbu miesięcznych rozliczeniach z sum pobranych z rachunku Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu w N. B. P. (§ 33 ust. 3) a dotyczących roku budżetowego 1949, Bank Inwestycyjny w ramach danego działu Planu Inwestycyjnego wykazywać będzie niektóre wydatki inwestycyjne oddzielnie od innych wydatków dotyczących tego działu Planu. Wykaz wspomnianych wyżej wydatków inwestycyjnych ustali Ministerstwo Skarbu.

§ 39. Termin wejścia w życie instrukcji.

1) Instrukcja niniejsza obowiązuje — począwszy od realizowania kredytów przewidzianych w Planie Inwestycyjnym na rok 1949.

2) Równocześnie dla tych kredytów traci moc obowiązującą instrukcja Ministerstwa Skarbu z dnia 25 kwietnia 1948 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 51, poz. 209).

Minister Skarbu: K. Dąbrowski

166

OGŁOSZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego

z dnia 24 maja 1949 r.

w sprawie udzielenia zezwolenia na reaktywowanie biura i wykonywanie zawodu mierniczego przysięgłego Ob. inż. Linkowi Włodzimierzowi w Nowym Sączu.

Na podstawie art. 8 ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. Dz. U. R. P. Nr 46 ex 1928 poz. 454 Urząd Wojewódzki Krakowski podaje do wiadomości, że Ob. inż. Link Włodzimierz za specjalnym upoważnieniem Zarządu Miejskiego w Nowym Sączu z dnia 4 maja 1949 r. Nr II 5b-227/49 wznowił wykonywanie czynności mierniczego przysięgłego z siedzibą w Nowym Sączu, ul. Jagiellońska 21.

Za Wojewodę: **inż. Kaz. Butkiewicz**, Nacz. Wydz. Pom.

167

OGŁOSZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego

z dnia 27 maja 1949 r.

w sprawie wywłaszczenia realności w gm. kat. Limanowa na rzecz Gminy miasta Limanowa.

Urząd Wojewódzki działając na podstawie art. 21 par. 1 rozporządzenia Prezydenta R. P. z 24 IX. 1934 r. prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 776), oraz art. 4 pkt 4, dekretu z dnia 7. IV. 1948 r. o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939—1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 138) podaje do powszechnej wiadomości, że rozprawa w sprawie wywłaszczenia realności objętej lwh. 193 ks. gr. gm. kat. Limanowa, składającej się z parceli bud. oznaczonej lkat. 216, parcel gr. lkat. 637/3, 643, 644/2 i 637/3 o łącznym obszarze 12 a 28 m² — a stanowiącej własność „Stowarzyszenia Machzuka Talmud Tora w Limanowej", odbędzie się dnia 22 czerwca 1949 r. o godz. 9 rano, przy udziale znawcy technicznego, stron i osób interesowanych.

Punkt zborny w powyższym dniu i godzinie w biurze Zarządu Miejskiego w Limanowej.

Za Wojewodę: **Dr A. Brayer**, Kierownik Oddziału

168

OGŁOSZENIE

Starosty Powiatowego Olkuskiego

z dnia 1 czerwca 1949 r.

o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych, na terenie powiatu olkuskiego.

Na podstawie art. 6 i 10 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych — zarządzam następujące godziny otwarcia i zamykania powyższych na terenie tut. powiatu:

I. W dnie powszednie mają być otwarte:

1. sklepy rzeźnicze i wędliniarskie od godz. 8—13 i od 15—18, w soboty i dni przedświąteczne od godz. 7—13 i od godz. 15—19;
2. sklepy z pieczywem od godz. 7—13 i od 15—19;
3. sklepy spożywcze i kolonialne od godz. 8—13 i od godz. 15—19, w soboty i dni przedświąteczne od godz. 8—13 i od 15—20;
4. sklepy i kioski ze sprzedażą słodyczy, owoców, napojów chłodzących z wyłączeniem wszelkich innych towarów (w czasie od 1 kwietnia do 30 września) od godz. 8—22, a w czasie od 1 października do 31 marca włącznie od godz. 8—21;
5. sprzedaż gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych w kioskach ulicznych i budkach, w których nie sprzedaje się żadnych innych towarów od godz. 8—21. Sprzedaż gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych w sklepach innych gałęzi handlu obowiązuje w godzinach otwarcia sklepów danej gałęzi handlu;
6. wszelkie inne sklepy, składy od godz. 8—13 i od godz. 15—19.
7. Jadłodajnie jak restauracje, bary, piwiarnie, kawiarnie, herbaciarnie, cukiernie, szynki, kuchnie publiczne, jadłodajnie w czasie od 1 kwietnia do 30 września włącznie od godz. 8—22, w czasie zaś od 1. X. do 31. III. włącznie od godz. 8—21;
8. zakłady fryzjerskie od godz. 7—13 i od godz. 15—19, w soboty i dni przedświąteczne od godz. 7—13 i od godz. 15—21;
9. zakłady fotograficzne od godz. 9—13 i od 15—20;
10. sklepy, zakłady i miejsca zawodowej sprzedaży w gminach wiejskich (w czasie od 1 kwietnia do 30 września włącznie) do godz. 21.

II. W niedziele i dni świąteczne winny być wszystkie sklepy, stragany i miejsca zawodowej sprzedaży towarów, cały dzień zamknięte z wyjątkiem:

1. wszystkich jadłodajni, które mają być otwarte w tych samych godzinach, co dni powszednie (pkt I. 6, przy czym sprzedaż hurtowa i detaliczna napojów alkoholowych w niedziele i święta dozwolona jest dopiero od godz. 14) ustawa z dnia 21. II. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 432) uzupełniona rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 24. X. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 96, poz 863);
2. mleczarń i kwieciarń, za które uważa się tylko sklepy, zajmujące mleka i przedmiotów mlecznych lub sprzedażą kwiatów naturalnych (z wyjątkiem wszelkich innych towarów) od godz. 8—10;
3. zakładów pogrzebowych od godz. 8—10;
4. sklepów cukierniczych i budek ulicznych ze sprzedażą słodyczy, owoców, napojów chłodzących (z wyłączeniem wszelkich innych towarów) od godz. 8—13 i od godz. 15—19. W czasie od 1. IV. do 30. IX. od godz. 8—22;
5. kiosków ze sprzedażą gazet w godzinach od 9—12.
6. Nadto w niedziele i dni świąteczne dozwolona jest sprzedaż detaliczna kwiatów, świec, oraz przedmiotów służących do ozdoby grobów przy cmentarzach, od godz. 9—19.

III. Godziny handlu przed Wigilią Bożego Narodzenia i przed Wielką Sobotą:

W czasie 6 dni poprzedzających Wigilię Bożego Narodzenia i Wielką Sobotę, wymienione przedsiębiorstwa pod I. pkt. 1, mogą być otwarte do godz. 21.

W przypadającą w określonym powyżej okresie niedzielę dozwolone jest wykonywanie handlu od godz. 13—18. W Wigilię Bożego Narodzenia oraz Wielką Sobotę sklepy, wszelkie miejsca sprzedaży oraz wszystkie zakłady, mają być zamknięte o godz. 18.

IV. Zarządzenie niniejsze nie dotyczy miejsc sprzedaży w obrębie dworców kolejowych.

V. Zarządzenie specjalne:

Sprzedaży towarów w sklepach połączonych z zakładami gastronomicznymi, cukierniczymi, fryzjerskimi lub przedsiębiorstwami nie podlegającymi niniejszemu zarządzeniu, wolno dokonywać tylko w godzinach określonych dla samodzielnych sklepów tej samej gałęzi handlu. W innych godzinach, miejsca sprzedaży towarów muszą być w tych zakładach i przedsiębiorstwach zamknięte. W godzinach, kiedy sklepy są zamknięte — w jadłodajniach dozwolone jest wydawanie towarów tylko do spożycia na miejscu.

VI. Postanowienie karne:

Winni przekroczenia niniejszego zarządzenia ulegną karze w myśl art. 16 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

W związku z wydaniem niniejszego zarządzenia uchylam poprzednie zarządzenie o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych z dnia 25 czerwca 1948 r.

Starosta Powiatowy: **Mieczysław Borek**

169

OBWIESZCZENIE

Starosty Powiatowego wadowickiego

z dnia 30 maja 1949 r.

w sprawie wywłaszczenia nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa w gminach katastralnych Spytkowice i Palczowice.

W myśl art. 14 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 24. IX. 1934 r. prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 776) w brzmieniu ustawy z 30. III. 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 205) podaję do publicznej wiadomości, że na wniosek Dyrekcji Okręgowych Kolei Państwowych w Krakowie na podstawie dekretu z dnia 7 kwietnia 1948 r. o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939—1945 (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 138) wszczyna się postępowanie wywłaszczeniowe na rzecz Skarbu Państwa z przeznaczeniem na cele P .K. P. polegające na odjęciu prawa własności niżej wyszczególnionych nieruchomości:

a) w gminie katastralnej Spytkowice:

1. L. kat. 705/2, 703/2, 704/2, 666/2, 667/1, 701/1, 4830/1 objętej lwh. 1114 o obszarze 50 a 98 m^2 stanowiących własność po 1/3 części inż. Aleksandra Marekowskiego, dra Władysława Marekowskiego, Anny Marii Marekowskiej z Wisłockich.
2. L. kat. 750/3 objętej lwh. 857 o obszarze 28 a 76 m^2 stanowiących własność po 1 części Józefa Michalskiego i Tadeusza Michalskiego.
3. L. kat. 714. Lwh. nieznana o obszarze 29 a 50 m^2 własność Zofii Jezierskiej z Potockich.
4. L. kat. 715 objętej lwh. o obszarze 33 m^2 własność Adama Potockiego.
5. L .kat. 857/3, 860/2, 858, 867/1, 866/1 objętej lwh. 217 o obszarze 17 a 23 m^2 stanowiących własność plebanii rzymsko-katelickiej.
6. L. kat. 882 objętej lwh. 213 o obszarze 14 a 36 m^2 własność Jana Dzidka.
7. L. kat. 897, 898, 901 objętej lwh. 212 o obszarze 38 a 38 m^2 własność Szymona Mamonia.
8. L. kat. 929, 928, 927/1 objętej lwh. 210 o obszarze 1 ha 32 a 91 m^2 własność Jana Niciarza.
9. L. kat. 930/2, 931/1, 931/3 objętej lwh. 1 o obszarze 1 ha 7 a 36 m^2 własność gminy Spytkowice.

b) w gminie katastralnej Palczowice:

10. L. kat.280 objętej lwh. 22 o obszarze 6 a 94 m^2 stanowiącej współwłasność Stanisława i Anny Przejerowskich, Krystiana i Marii Krystianów i Walerii Zontek.
11. L. kat. 285/2 objętej lwh. 47 o obszarze 11 a 73 m^2 własność Jana Śliwy.
12. L. kat. 346/2, 348/2, 292/1, 293/1 objętej lwh. 129 o obszarze 8 a 54 m^2 własność Skarbu Państwa.

Plan i wykaz hipoteczny wyłożone są do przejrzenia w godzinach urzędowania w Zarządzie Gminy Ryczów i Zator w terminie 14-dniowym, tj. od dnia 20. VI. do 4. VII. 1949 r.

W terminie wyżej podanym wolno każdej osobie zainteresowanej zgłaszać wnioski lub sprzeciwy, które należy wnosić na ręce przełożonego gminy Ryczów lub Zator.

Starosta Powiatowy: wlr. **Stanisł. Łyczkowski**

170

OBWIESZCZENIE

Starosty Powiatowego wadowickiego

z dnia 6 czerwca 1949 r.

w sprawie wywłaszczenia nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa w gminie katastralnej Wielkie Drogi.

W myśl art. 14 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 24. IX. 1934 r. prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 776) w brzmieniu ustawy z 30. III. 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 205) podaję do publicznej wiadomości, że na wniosek Dyrekcji Okręgowych Kolei Państwowych w Krakowie na podstawie dekretu z dnia 7 kwietnia 1948 r. o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939—1945 (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 138) wszczyna się postępowanie wywłaszczeniowe na rzecz. Skarbu Państwa z przeznaczeniem na cele P .K. P. polegające na odjęciu prawa własności niżej
1. L. kat. 182/2 obj. lwh. 31 o obszarze 6 m^2 własność w 1/3

wyszczególnionych nieruchomości w gminie katastralnej Wielkie Drogi:

1. L. kat. 182/2 obj. lwh. 31 o obszarze 6 m^2 własność w 1/3 części Andrzeja Polusa i 3/4 części Tekli Polus z Lipczyńskich.
2. L. kat. 193/2, 194/3, 194/2 obj. lwh. 313 o obszarze 2 a 63 m^2 własność Rozalii Antos z Sieradzkich.
3. L. kat. 198/1, 198/2 obj. lwh. 29 o obszarze 4 a 05 m^2 własność Marii Dzióbek z Mateczko 7/28 części, Stanisława Antos 6/28 części, Marii Franciszki Antos 3/28 części, Rozalii Antos z Sieradzkich 3/28 części, Władysława Przebindy 12/224 części, Krystyny, Marianny, Cecylii i Janiny Przebinda 9/224 części.
4. L. kat. 198/3 obj. lwh. 548 o obszarze 1 a 28 m^2 własność Władysława Przebindy.
5. L. kat. 204/2 obj. lwh. 101 o obszarze 88 m^2 własność Stefanii Pawlica z Czasickich.
6. L. kat. 204/4, 207, 204/3, 204/1, 204/6 obj. lwh. 100 o obszarze 4 a 04 m^2 własność po 1/2 części Wojciecha Pawlicy i Katarzyny Ziemborek z Pawliców.
7. L. kat. 204/5 obj. lwh. 473 o obszarze 61 m^2 własność Tomasza Stolarza.
8. L. kat. 194/1 obj. Lwh. 30 i L. kat. 194/4, 193/1 obj. lwh. 112 o obszarze 1 a 75 m^2 własność Józefa Kowalowska.
9. L. kat. 181/3 obj. lwh. 450 o obszarze 1 a 81 m^2 własność Heleny Tylec z Wyrwów.

Plan i wykaz hipoteczny wyłożone są do przejrzenia w godzinach urzędowych w Zarządzie gminy Brzeźnica w terminie 14-dniowym, tj. od dnia 20 czerwca do 4 lipca 1949 r.

W terminie wyżej podanym wolno każdej osobie zainteresowanej zgłaszać wnioski lub sprzeciwy, które należy wnosić na ręce przełożonego gminy Brzeźnica.

Starosta Powiatowy w z.: **Jan Barański,** p. o. Wicestarosta

171

OBWIESZCZENIE

Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 6 czerwca 1949 r.

o płatności II raty kwartalnej podatku od lokali na rok 1949.

W związku z postanowieniami dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z r. 1947 Nr 40, poz. 198 i z r. 1948 Nr 41, poz. 297) oraz dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 259, Nr 50, poz. 383 i z r. 1949 Nr 18, poz. 114) wzywam osoby:

1) zajmujące lokale nie podlegające przepisom dekretu o najmie lokali,
2) zajmujące lokale mieszkalne, dla których czynsz wzgl. wartość czynszową ustala się na podstawie komornego z sierpnia 1939 r.,
3) zajmujące lokale mieszkalne, chociażby w części zajmowane lub użytkowane przez podatników podatku obrotowego na inne cele niż mieszkalne,
4) zajmujące lokale użytkowe (niemieszkalne),

aby w terminie do dnia 15 czerwca 1949 r. wpłaciły w Głównej Kasie Zarządu Miejskiego, pl. WW. Świętych 3/4, II ratę kwartalną podatku od lokali na rok 1949 w wysokości jednej czwartej części podatku od lokali wymierzonego za rok 1948.

Ostateczne kwoty podatku od lokali na rok 1949 będą określone nakazami płatniczymi, a raty wpłacone na poczet tego podatku zostaną przez Gł. Kasę Zarządu Miejskiego potrącone z ogólnej należności podatkowej za ten rok.

Kwoty podatku niewpłacone w wyżej podanym terminie zostaną ściągnięte w drodze przymusowej w trybie egzekucji administracyjnej wraz z należnościami ubocznymi.

Prezydent Miasta: **Henryk Dobrowolski**

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Zmiana obszaru pocztowego.

Z dniem 20 maja 1949 r. wyłączono miejscowość Koleby z miejscowego obszaru pocztowego Obw. Upt. Żywiec 1 i włączono do zamiejscowego obszaru pocztowego Upt. Sporysz.

Zmiana godzin urzędowania w agencjach pocztowych.

W agencjach pocztowych Korzenna i Imbramowice koło Olkusza wprowadzono jednorazowe godziny urzędowe od 8—15 zamiast jak dotychczas od 8—12 i od 15—18.

OGŁOSZENIE

o przejęciu niektórych przedsiębiorstw na własność Państwa

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62), oraz zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 31 marca 1949 r. Nr Pr. 116/49 ogłasza się, że sporządzony zostanie protokół zdawczo-odbiorczy przedsiębiorstwa: „Parowa Fabryka Cukrów i Czekolady „KRYSZTAŁ" Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie, ul. Lwowska 30, wytwórnia cukrów i czekolady; właściciel: Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą: Parowa Fabryka Cukrów i Czekolady „KRYSZTAŁ", Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Protokół zdawczo-odbiorczy sporządzony będzie w dniu 1 lipca 1949 r. o godz. 8 rano w lokalu wymienionego wyżej przedsiębiorstwa w Krakowie, przy ul. Lwowskiej 30.

Wzywa się właścicieli powyższego przedsiębiorstwa oraz właścicieli składników majątkowych, znajdujących się w powyższym przedsiębiorstwie do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Zjednoczenie Przemysłu Cukierniczego
w Warszawie.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) oraz zarządzeń Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12. X. 1948 r. ogłasza się, że sporządzony zostanie protokół zdawczo-odbiorczy następującego przedsiębiorstwa, przejętego na własność Państwa:

Małopolskie Fabryki Szkła, Spółka z ogr. odp. Szczakowa, powiat Chrzanów, woj. Krakowskie, produkcja szkła płaskiego i balonów szklanych. Właścicielem (udziałowcem) jest firma: Compagnie des Glaces du Midi de la Russie Societe Anonyme à Bruxelles, Belgia, rue Henri Maus 37-39; obecna nazwa: Verreries du Midi de la Pologne anciennement Glaces du Midi de la Russie.

Sporządzenie protokółu odbędzie się w Szczakowej w dniu 1 lipca 1949 r. o godz. 10.

Wzywa się właścicieli powyższego przedsiębiorstwa oraz właścicieli składników majątkowych, znajdujących się w powyższym przedsiębiorstwie, do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego.

Sosnowieckie Zjednoczone Zakłady Szklarskie
Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione
Sosnowiec, ul. Sadowa 6.

Na podstawie § 73 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) oraz zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 października 1948 r. ogłasza się, że sporządzone zostaną protokoły zdawczo-odbiorcze następujących przedsiębiorstw przejętych na własność Państwa:

1) w dniu 30 czerwca 1949 r. o godz. 10 rano w Białej Krak., ul. Paderewskiego 13, przedsiębiorstwa pod nazwą: „A. Alscher i Syn, właśc. inż. Franciszek Gross", Biała Krak., nad Niwką 56 („A. Alscher i Syn, właściciel inż. Franciszek Gross, — Fabryka Maszyn, Konstrukcji i Wyrobów Stalowych");
2) w dniu 1 lipca 1949 r. o godz. 10 rano w Białej Krak., ul. Paderewskiego 13, przedsiębiorstwa pod nazwą: „Edm. Schmeja, właśc. inż. M. Schmeja i Ska", Biała Krak., ul. Paderewskiego 13 („Edm. Schmeja, właśc. inż. M. Schmeja i Ska, — Fabryka Maszyn i Odlewnia Żelaza").

Wzywa się właścicieli powyższych przedsiębiorstw oraz właścicieli składników majątkowych znajdujących się w powyższych przedsiębiorstwach do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego. Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Zakłady Budowy Maszyn w Bielsku,
Biała Krak., ul. Paderewskiego 13

ZGŁOSZENIA O UTRACIE DOKUMENTÓW

Lipski Piotr, urodz. dnia 14. II. 1908 r. zamieszkały w Andrychowie, Rynek 17: 1) zaświadczenie wojskowe, wydane przez P. K. U. Wadowice, 2) nowe prawo jazdy I kategorii, wydane przez Starostwo Powiatowe w Wadowicach, 3) legitymację Rady Zakładowej P. Z. P. B. w Andrychowie, 4) zaświadczenie pracy z Oświęcimia.

Krupa Antonina, córka Michała i Antoniny, urodzona dnia 6 kwietnia 1907 r. w Ameryce, obecnie stale zamieszkała w Chochołowie Nr 69: tymczasowe zaświadczenie tożsamości osoby, wydane przez Zarząd gminny w Chochołowie Nr rej. 572/46.

Pietrusa Józef, urodz. dnia 27. IX. 1895 r., syn Antoniego zam. Stryszowa Nr 371, pow. Żywiec, książeczkę inwalid. Nr 1122 oraz legitymację na zniżki kolejowe Nr 25243.

Kutaj Stanisław, Bieżanów Nr 189, zawodowe prawo jazdy Nr 10327, na wielkie pojazdy mechaniczne i motocykle, wydane 25 lipca 1946, przez b. Okręgowy Urząd Samochodowy w Krakowie.

Bargieł Roman, urodz. 1915 r., zamieszkały w Sułkowicach, pow. Myślenice, książkę wojskową wystawioną przez R. K. U. Kraków-powiat w 1947 r.

Suriak Stefan, Kraków, Prokocimska 73, zawodowe prawo jazdy na wszystkie pojazdy mechaniczne Nr 10299, wystawione 8 maja 1946 r. przez b. Okręgowy Urząd Samochodowy w Krakowie.

Piątek Stanisław, urodz. 1922 r. zam. gmina Koźmice Wielkie, pow. Kraków, książkę wojskową wystawioną przez R. K. U. Kraków-powiat w 1946 r.

Liebersbuch Józef, Wieliczka, ul. Sienkiewicza 10, dowód tożsamości konia, wystawiony na jego nazwisko jako właściciele przez Zarząd Miejski w Wieliczce. Opis konia: wałach, maści karej, muszka, chrapka, urodz. 1935 r.

Bystrzycki Władysław, urodz. 30. III. 1918 r. Kraków, Wolnica 14: 1) zawodowe prawo jazdy na pojazdy mechaniczne I kategorii, wydane przez Urząd Wojew. Krak. w 1949 r., 2) wojskową kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Kraków-miasto, 3) legitymację służbową Firmy „Beskid".

Firma „Beskid", Kraków, Smoleńsk 14, kartę rejestracyjną dla samochodu marki „Latil" T 15041, oraz odpis koncesji Ministerstwa Komunikacji na przewóz osób na linii Kraków—Szczyrzyc—Jodłownik.

Inż. Ławny Tadeusz, Kraków, Konarskiego 48, kartę rejestracyjną samochodu osobowego marki „Hanomag Kurier“ Nr H 17906, wydaną przez Urząd Wojew. Krak w 1949 r.

Kowalik Feliks, zam. Liszki Nr 49, pow. Kraków, dowód tożsamości konia, wystawiony na nazwisko Bała Antoni jako właściciela, przez Zarząd Gminny w Liszkach w 1946 r. — Opis konia: klacz, siwa, urodz. w 1940 r.

Suchan Józef, Kaszów gm. Liszki pow. Kraków, dowód tożsamości konia, wystawiony na nazwisko Rudka Władysława jako właściciela przez Zarząd Gminny w Dębnie pow. Brzesko w 1945 r. — Opis konia: klacz, siwa, lat 3.

Litwiak Maria, zam. w Jabłonce, gmina Jabłonka, pow. Nowy Targ, tymczasowe zaświadczenie tożsamości konia Nr 1369/46, wydano dnia 1. III. 1946, przez Zarząd Gminny w Jabłonce.

Dyrekcja Lasów Państwowych Okręgu Krakowskiego, kartę rejestracyjną ciągnika „Deuz“ Nr A 16041, wydaną przez Urząd Wojew. Krakowski.

Sadowski Franciszek, Kraków, Twardowskiego 39, dowód rejestracyjny motocykla „B. M. W.“ Nr rej. N 1551 wystawiony przez Urząd Woj. w Krakowie w 1938 r.

Wideł Ernest, Kraków, Moniuszki 3, m. 6, zawodowe prawo jazdy na pojazdy mechaniczne N 17266 wystawione dnia 16 lipca 1946 r. przez b. Okręgowy Urząd Samochodowy w Krakowie.

Marchewka Józef, zam Kraków, ul. Wspólna 199, zawodowe prawo jazdy na samochody i motocykle wydane przez Urząd Woj. w Krakowie dnia 12 lutego 1946 r. pod L. 12773 a przerejestrowane dnia 9 lipca 1947 r.

Hoendlowa Aurelia, Kraków, ul. Gontyna 5, legitymację osobistą wystawioną 16 stycznia 1948 r. przez Urząd Wojewódzki Krakowski.

Urbaczek Juliana, zam. Zabierzów Nr 297, pow. Kraków, kartę rozpoznawczą wystawioną w 1940 r. w Inowrocławiu przez b. okupacyjne władze niemieckie na jej panieńskie nazwisko Skowrońska Juliana.

Martinczak Jan, zam. Jurgów, pow. Nowy Targ: 1) przepustkę zarobkowo-gospodarczą z Polski do Czechosłowacji przez punkt graniczny z Jurgowa do Podsad, wydaną przez Starostwo Pow. w Nowym Targu oraz 2) tymczasowy dowód tożsamości konia wydany przez Urząd Gminny w Bukowinie Tatrzańskiej.

Gaworski Jan, Kraków, Łobzowska 8, zawodowe prawo jazdy na pojazdy mechaniczne wystawione przez b. Okręgowy Urząd Samochodowy w Krakowie w 1946. r.

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty, ogłoszeń oraz z zakupna poszczególnych egzemplarzy uiszczać należy za pośrednictwem P. K. O., Oddział w Krakowie, konto czekowe **Nr IV-1480.**

Reklamacje z powodu nie otrzymania poszczególnych numerów Krakowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Późniejsze reklamacje będą nwzględnione tylko po niszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena poszczególnego numeru jest zależna od jego objętości.

Krakowski Dziennik Wojewódzki wydawany jest 1 i 15 każdego miesiąca.
Prenumerata roczna za 1 egzempl. wynosi 1.600 zł.
Drobne ogłoszenia o utracie dokumentów 500 złotych wraz z 1 egzempl. dowodowym.

Adres Redakcji i Administracji: „Krakowski Dziennik Wojewódzki“, Kraków, ulica Basztowa L. 22
Cena pojedynczego egzemplarza **120 zł.**

Drukarnia Związkowa w Krakowie, ul. Mikołajska 13 — M 54225